

AHMED HULÛSÎ

MESAJLAR

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayımlanabilir ve tercüme edilebilir.

Allâh ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSÎ

MESAJLAR

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-72-2

1. Baskı: 2000

4. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan

Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:

İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.

Çobançeşme Cad. NO: 14

Kağıthane - İstanbul

Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334

info@ikonmatbaa.com

www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.

Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı

No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144

www.kitsan.com

AHMED HULÛSÎ

MESAJLAR

www.ahmedhulusi.org

SUNU

Değerli dostlarım...

Allâh'ın lütfettiği bilgileri, 1965 yılında yazdığım ilk kitaptan bu yana geçen 35 yıllık süreç içinde, **yazabileceğim ölçülerle** sizlerle paylaştım.

Bugün görebildiğim kadarıyla, **bizim ilk defa açıkladığımız değerlendirmeler ve bakış açıları**, “DİN”e en tutucu ve şekilci yaklaşanlardan, en aydın görünenlere kadar, hemen her çevrede yer almaya başladı; her ne kadar o görüşün altındaki imzadan söz edilmese de...

Samimi olarak “DİN”i değerlendirmeye çalışanlara şu görüşümü son kez belirteyim ki...

İslâm Dini’ni gerçekten samimiyetle benimsiyorsanız, geçmişin şartları içinde oluşmuş yorumları bir yana koyarak, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’dan bize intikâl eden verileri günümüz şartları ve bilgileri ışığında yeniden değerlendirmeye alınız.

DİNDE REFORM OLMAZ!... Çünkü Din, “ebeden değişmez Sünnetullâh” üzerine bina olmuştur.

DİNİ ANLAMADA REFORM ise çağımızda zaten başlamıştır...

Ancak **bu reform**, çeşitli çevrelerde söylendiği şekliyle yani **dine**

lokalize yaklaşımlarla asla gerçekleşmez!

Bilmem ne şûralarının, “falanca filanca konular bugüne nasıl uyarlanır” yaklaşımı yanlıştır; asla bu türden yaklaşımlarla “Din”i anlamada reform meydana gelmez.

“Dini anlamada REFORM”un gerçekleşmesi için, konunun kesinlikle en başından ele alınarak, “DİN”i temelden ANLAYIŞIN yeniden yapılandırılması zorunludur.

Dini kabullenmek, ya “*gökte tanrı*” ve onun yolladığı *postacı-elçi peygamber ve fermannamesi kitap* anlayışına ve temeline göre yapılandırılır; ya da **Kurân’ın açıkladığı “ALLÂH”, “RASÛL” ve buna dayalı, sistemi açıklayan “KİTAP”**, anlayışıyla olay değerlendirilir; her konu bu anlayışa göre yerli yerine oturtulur.

“DİN”, “*gökte tanrı var yerde postacı - elçi peygamberi*” kabulüne dayalı şekilde ele alınıp; sorunlara lokalize çözümler arayışı ile anlayış reformuna çalışılırsa, kesinle bilelim ki, ortaya çıkan ucube, hiçbir akılı başında insan tarafından üzerinde düşünölmeye, tartışılmaya değer bulunmayacaktır!

“**Kurân’ın RUHU**” esas alınmadan ortaya konulacak bütün yaklaşımlar, “*göktanrı*”nın *fermannamesine* kelime ve harf bazında şekilci ve mantık-akıl dışı yaklaşımlar getirecektir. Bu da bazı akılsızların, “*iman akılsızca yaklaşımdır*” (!?) savına pâyeye vermekten başka bir şey sağlamayacaktır.

Fark edelim ki...

İslâm Dini, bir kabile veya aşirete, tanrı manitu ya da ilâh anlayışı edindiren; onları sopa korkusuyla yola getirmek amacıyla, bir tanrı peygamberi tarafından topluma tebliğ edilmemiştir!

“İslâm DİNİ”, Allâh indindeki “DİN”dir ve insanlığın tek kurtuluş reçetesidir!.. Evrenin, insanı ilgilendiren kadarıyla, boyutsal sistemini açıklamaktadır!

Ne var ki, ahmakların bu gerçeği kavrayabilmesi mümkün değildir!

Öte yandan, maalesef, Türkiye’de en aydın kesimler dahi, henüz,

“İslâm DİNİ”ni temelden ele almak ve her boyutuyla akıl ve mantık eşliğinde, ilim ışığında değerlendirebilmek noktasına ulaşamamışlardır.

“DİN”, hiçbir zaman ne, neden, niçin, nasıl sorgulama ve araştırmalarıyla değerlendirmeye alınmamakta; **falanca demişse öyledir “MUKALLİTLİĞİYLE”, düşüncesiz kabul edişler yaşanmaktadır!**

Konulara yaklaşımlar, bunların tümünde, **lokalize yaklaşımlardır**; olay temelden ele alınmamaktadır.

Tıpkı körlerin filin çeşitli organlarını tutup, **ele gelen şekle göre** filin yapısı hakkında hüküm vermeleri gibi!

“Yüzde 99’u müslüman toplum” aldatmaca ve masalıyla hiçbir yere gidilemeyecektir! Bu kendi kendini aldatmaktan ve avunmacadan başka bir şey değildir!

Kesin olarak bilelim ki...

“İMAN”, TAKLİT KABUL ETMEZ!

Kimse, “iman” gereken konuları bilinçli olarak, idrak ederek kabul etmedikçe, “mümin” olmaz! *Taklidi kabuller* kişiye âhirete dönük olarak, hiçbir yarar sağlamayacaktır.

Tanrı-manitu-ilâh anlayışıyla gerçekte ne **İslâm Dini** kabul edilmiştir, ne de “iman” oluşmuştur.

Bütün bu konular topluma en açık ve anlaşılır şekilde açıklanmadan; bu gerçek kavranılmadan “DİNİ anlamada reform” da asla oluşmaz.

Gerçekte müslüman toplumların ihtiyacı olan şey, **ilimdir**. Müslümanlar, “**uyarıcı**” - “**mehdi**”ler ve konfeksiyon kurtuluş reçeteleri beklemeyi terk edip, **ilme yönelmek, sorgulamak, düşünmek ve gerçekleri kavramak** zorundadırlar.

İnsanlar, samimi bir şekilde sorgulayarak, araştırarak “DİN”in gerçeğini ve dayandığı **SİSTEM ve DÜZENİ** yani “**Sünnetullâh**”ı kavramadıkları takdirde, enti püften meselelerle, boş tartışmalarla

ömür tüketecekler, sonunda da hüsrandan başka bir şey yaşamayacaklardır!

Sözlerime son vermeden önce şunu da vurgulamış olayım ki, tek bir kitabım okunmakla, anlatmak istediğim SİSTEM kesinlikle anlaşılmaz.

Ahmed Hulûsi'nin bakış açısını öğrenmek için, tüm kitaplarının okunması zorunludur...

Zira, tüm kitaplar, aslında, “İSLÂM DİNİ” adıyla bildirilen Allâh yaratısı SİSTEM ve DÜZENİ, günümüz anlayışı ve diliyle **açıklayan**, tek bir kitabın değişik bölümleri hükmündedir. Ve...

Topluma gereken kadarıyla da düşünce ve değerlendirmelerim, bakış açım kitap ve kasetlerimde mevcuttur.

Milyonlarca okuyucusu olmuş bir yazar olmak şerefiyle, bugün artık yazı hayatıma ara veriyor; elimden beynimden geleni yapmanın; Allâh'ın lütfuyla fark ettirdiği gerçekleri topluma yansıtmamın **vicdanî rahatlığı içinde**, köyüme çekiliyorum!

Web sitemde yayınlamış olduğum “**Mesajlar**”ımı da bu kitapla size ulaştırdıktan sonra, internet çalışmalarına da ara vermiş oluyorum.

Elbette ki her bilenin üstünde ondan daha iyi bilen mevcuttur.

Yazdıklarımızın fevkindekini bilip yaşayanların elini saygıyla öper; bilmeyenleri de sevgiyle kucaklayarak; herkese “**Allâh selâmı**” temenni ederiz.

Allâh muinimiz olsun.

AHMED HULÛSİ

22.5.2000

North Carolina - USA

Attığın mermiye dikkat etmezsen, o sekip, düşman bildiğin yerine, bir yakınına yaralayabilirsin! Daha da beteri, kendi beynine zarar verebilirsin; ki bunun telâfisi de mümkün olmaz!

Dünyalığını ve çıkarlarını “DİN”e tercih edenin başı “MEKR”den kurtulmaz!

Dilin yaraladığı “**dil**”in sahibi vardır! Pahasını ağır ödetir!

Allâh, **yakîne** erdireceklerine yanlışlarını ve perdelerini fark ve idrak ettirir; tövbeyi nasip eder.

Takdirinde **gaflet** olan ise, ilmine yüz çevirip; **duygularıyla** yaşamını cehennem etmeye devam eder...

Sonra da **âmâ** olarak âhirete intikâl eder!

Dün yaptıklarınızdan **pişmanlık** duyuyorsanız; bugün aynı hataları tekrar etmeyiniz.

Yarın pişmanlık duyup üzüleceğiniz ya da yanacağınız şeyleri iyi düşünüp, bugün onları yapmaktan kaçınınız!

Kaybetmekten korktuğunuz şeylerleri oyuna sokmayınız.

Yarın pişmanlık duymayacağınız şekilde, yaşadığınız günü değerlendirmiyorsanız, yanmanız son bulmayacak demektir.

Yer ehli duygularıyla, semâ ehli aklıyla yaşayandır!

“Ya olduğun gibi görün; ya da görüdüğün gibi ol” diyen Mevlâna Celâleddin, **ikiyüzlülüğün** ne kadar yanlış olduğunu idrak ettirmek istemiştir.

İnsanlar hakkında başka türlü düşündüğü hâlde, onların yüzüne başka görünüp davranan, gönlünde **nifak** taşımaktadır. Nifaksa şirkten bir cüzdür!

Güvenmediğin insanla aynı mekânda bulunmamak, münafıklıktan çok daha evlâdır.

Babası oğluna bir torba çivi verir ve ona kontrolunu, sabrını her kaybettiğinde ceviz sandığının üzerine bir çivi çakmasını söyler. Birinci gün çocuk tam 37 çivi çakar.

Haftalar ilerledikçe çocuk kendini kontrol etmeyi öğrenir ve daha az çivi çakmaya başlar. Nitekim haftalar ilerledikçe, kendini kontrol etmesinin sandığa çivi çakmasından daha kolay olduğunun farkına varır. Her çivi çakılmadığı günün sonunda durumu babasına bildirir.

Bu defa baba oğluna, kendini kontrol ettiği her günün sonunda sandıktan bir çivi sökmesini ister.

Haftalar geçer, çocuk, hem sabır hem de kendini kontrol etmenin idrakiyle, tüm çivileri sökmüş olur ve babasını çağırır.

Babası çocuğun elinden tutar ve sandığın yanına götürüp ona şöyle der:

– Bak oğlum, çok çalıştın ve artık kendini kontrol ederek sandığın üzerinde delik açmamayı öğrendin!...

Ancak, sandığın üzerindeki deliklere bir bak! Hiçbir zaman o delikler kapanmayacak ve eskisi gibi olmayacaklar.

Her sabırsızlığın, duygusal tepkimen karşındaki kişinin yufka yüreğinde böyle onulmaz yaralar oluşturur. Ne kadar özür dilersen dile, o yara daima orada duracaktır. Sözlü bir saldırı da en az fiziksel bir saldırı kadar yara verir!

Oysa arkadaşlarımız bizim için mutluluktur, bizi güldürürler, başarı için cesaretlendirirler, bize dikkatli bir kulak sunarlar ve kalplerini bize açmaya her zaman hazırdırlar.

SOKRATES

Yüz milyonlarca yıllık kabir âleminizde yalnızca sevenlerinizin dalgalarını alacaksınız, dalkavukların değil.

Parayla satın alamayacaklarınızla olmaya bakın!

Şüphelik ve **vehim**, yaşamınızı cehennem ederken; araştırmacılık, sorgulama ve ilim, cennetinizi genişletir.

Allâh'a vâkin elde etmenin yolu gaflet ehliyle dostluktan geçmez!

Bir gün “**TEK**”lik kokularıyla sarhoş olup, ertesi gün beşeriyet batağında çırpınmaktan kurtulup; gönlü “**TEK**”lik seyrinde daim kılmak gerek!

HIRS, kendisine verileni değerlendiremeyen, “**DAHA**”sını istemesidir!

ŞÜKÜR, nimeti veren olarak görmektir! Verenin ardında bir veren düşünmek ise **ŞİRK!**

NANKÖR, ilmin gereğini yaşamayıdır!

En kötü **AVUNTU**, **ilmin dedikodusuyla** avunup, onu yaşamına geçirmemektir!

Duygularının ördüğü KOZAdan çıkamayana gâfil derler.

KOZANLA gitmeyi göze alacak kadar mı..?

Gökte Güneş'in tutulması değil; **ilim ve mantık ışığının tutulması** insanın geleceğini karartır!

Güneş tutulmasının da, bu ışık ile bir bağlantısı vardır!

Güneş tutulumunun hemen akabinde gelen bir tür dalgalar, özellikle doğum haritası üzerindeki Güneş üstüne rastlıyorsa, beyinde ŞOK etkisi yaparak, daha sonraki süreç içinde yanlış yorumlar ve önemli mantık hatalarına yol açar!

Güneş tutulumunu gören bölgede yaşayan herkes, **kendi beyin açılımına GÖRE**, bu tesirlerden etkilenir.

Muhakkak ki bu durum Allâh'ın yaratmış olduğu mekanizmanın işleyişi ve SİSTEMİN (Sünnetullâh) sonucudur.

Kur’ân-ı Kerîm, “Lâ İLÂHE...” derken; birtakım insanların, kendilerini “**İLÂHîyatçı**” olarak nitelemeleri ne düşündürücüdür!

“**İLÂHîyat**” fakülteleri mi olmalıdır; “**DİNÎ BİLGİLER Fakültesi**” mi?

Türkiye’de ve Dünya’da “**İLÂHîyatçı**” olmayan ne kadar “**Dinî Bilgiler uzmanı**” var acaba?

Herkes, kendi lâyığını mı seçer dersiniz?

Mukallit; söylenmişleri ve “**dün**”ü tekrar ederek yaşayıp, kendisi “**OKU**”yamayandır!

Muhakkik; “**Kitab**”ı “**OKU**”yarak, söylenmemişleri dile getirendir. Biri eskiyle avunur; biri yeniyi keşfeder.

Allâh sistem ve düzenini yani “**Sünnetullâh**”ı “**OKU**”yan, sistemin açıklanmamış taraflarını açıklar; **mukallit** ise dünün mecazlarıyla ömür tüketir...

Kişinin hâli, ilminin dışı vurmasıdır. Ya ilmi doğrudur, hâli de yerindedir; ya da hâli yanlıştır, ilmi de yanlıştır!

Kişi idrakının sonucunu yaşar. Eğilen testiden içindeki dökülür yalnızca!

İlme göre doğru olan, çok zaman sana göre yanlış olabilir.

Hayalinde, kendi çevresinin oluşturduğu şartlanmalarına göre yarattığı evliya tasavvurundan arınamayan, pek çok zaman, karşısındaki gerçek “**velî**”yi inkâr eder!

Sorun; kendi hayalinde, veritabanına göre yarattığın, *tanrı*, *peygamber*, *velî* tanımlarından arınamamanda; “Allâh”, “Rasûlullâh” ve “velî” isimlerinin işaret ettiği anlamları kavramamış olmandadır!

Yanlışta yol açan bakış açısı korunduğu sürece, yanlışın veya hatanın telâfisi mümkün değildir!

Yitirmekten değil, yitirmekten dolayı karşınıza gelecek faturasından endişelenin!

Şartlanmanız, duygularınız veya yanlış değer yargılarınız nedeniyle ortaya koyduğunuz fiilin uzanacağı sonuçları düşünemiyorsanız, sıkıntılarınız, yangınlarınız asla son bulmaz.

Sonuçları düşünülmeden ve getirecekleri hesaplanılmadan atılan adımların çoğunlukla **telâfisi olmaz!... Çünkü, onlar makas değiştirmeye yol açar!**

Sistemde ise geri dönüş imkânsızdır!

Yazık o kişiye ki, dünyada bırakıp gidecekleri ve bir daha hiç beraber olmayacakları yüzünden, ebedî hayatın getireceği ebedî nimetleri teper!

Yavru kuş, timsahın, duyguların olmasın!.. **Sana zarar verecek olanı dışarıda değil, bilincinde ara!**

Kimse, senin kendine verdiği zararını, sana veremez!

Kul azmayınca belâ nâzil olmaz... Allâh bizlere hidâyet ihsan buyursun... Kurunun yanında nice yaşlar da yanıyor!

Birkaç kişinin tamah ve hırsızlığı binlerle insanın yaşamına son verir... Yüzbinlerce insan haksız kazanç peşinde hak-hukuk tanımazsa sonuç ne olur?

Buna da göz yumulursa, o zaman, **“Allâh daha beterinden korusun”** diye dua etmekten başka çare kalmaz!

Tüm dostlarıma Allâh’tan selâmet ve sıkıntıyı aşmada kolaylık niyaz ederim...

İbret alalım, ıslah olalım, selâmet bulalım... Beterinden Allâh korusun cümlemizi...

Dünya yaşamı, senaryoyu “**Yazan**”ın hükmüdür.

Akıllı insan, olmuşun tartışmasını bırakır; içinde bulunduğu sıkıntıdan çıkmanın çarelerini arar.

Karşınızdakinin hükmünü değiştirmeye kalkmayınız! Onunla bunu tartışmayınız dahi!

O öyle istiyorsa; peki, deyip; kendi yolunuzu yeniden düzenleyiniz!

Akan sudan ibret alınız... Karşısına kaya çıkınca, yolunu değiştirip ilerlemesine devam eder!

Herkes, takdirine ulaşmak için, gerekeni yapmaktadır...

Nasibi olan, nasibini almak için; nasipsiz olan da elindeki nimeti tepmek için, gerekeni yapmaktadır!

Siz hak bildiğiniz yolda, tek başınıza kalsanız da imanınız istikametinde yolunuza devam ediniz!

İlmi tepen, gafleti seçmiştir!.. Tercihinin sonuçlarını yaşamaya da mahkûmdur!

Ölümün soğuk nefesini hissettirdi yüz binlerle, milyonlarla insana;
bir gece aniden...

Onbinlerle insanı bir anda çekip alıverdi yanına!

Âhiretlerini veripte satın aldıkları dünyalıkları çıkıverdi
ellerinden!.. Belki imanları kaldı ellerinde, belki o bile değil!

Aniden geliverdi! **Şimdi çok sevdikleri bile yanlarında değil!**

Umutları vardı gece yatarken... Yarınları vardı... Yapacakları;
hayalleri vardı...

Hepsi tuz buz oldu aniden!

Evsiz, ailesiz, üstsüz-başsız yüzbinler!

Hâlâ mı dünyalık için kavga... Hâlâ mı dünyalık için kırgınlık?

KARA BULUTLAR başladı çiselemeye!

İbret almayanların başına gelecek, daha büyük belâlar var
herhâlde!

Anlayış özürülüler, kapsamını fark edemedi bu uyarıların:

**“Biz, uyarıcıları gelmemiş hiçbir bölge halkını helâk etmedik.
(Önce) hatırlatma olur! Biz haksızlık etmeyiz!”** (26.Şu’arâ’: 208-
209)

**“Biz bir Rasûl oluşturup (bâ’s edip) onunla uyardıkça azap
yaşatmayız!..”** (17.İsra’: 15)

Ahmakların, “**Nebi**” ve “**Rasûl**” kelimelerinin anlamlarını farsça ve mecusi anlayışına dayalı **göktanrıya** bağlı “**peygamber**” kelimesiyle **örtme**lerinden beri; çok önemli bir sır ulaşılmaz derinliklerde kayboldu gitti!.. Bu yüzden de, “**uyarılar ve nereden geldikleri**” fark edilemez oldu!

Bâtının, özün, hakikatin, sistemin seslenişi; bir mekân veya kişiyle kayıtlanamaksızın aşikâr olduğunda, “Risâlet” işleviyle karşılaşmıştır o toplum ya da fert!

“RASÛL”ün uyarıcı; uyarıcının, RASÛL olduğunu; “Allâh seslenişine” aracılık ettiğini algılayamamışlardır anlayışı kısıtlılar!

“Nübüvvet” son bulmuştur; ama “Risâlet” yani “Allâh’ın uyarısı” kıyamete kadar devam eder... Buradaki “Risâletin” anlamı “Nübüvvet” değildir.

Dolayısıyla, **Allâh uyarısı, o topluma veya ferde, daima, önceden bir isim veya resim altında ulaşır!**

Bu, Dünya’daki her toplum veya fert için dahi böyledir. Bu **uyarımı önemsemeyenler** ise, sonuçlarına çok acı şekilde katlanmak zorundadır!

“Eğer onlara daha önce azabı yaşatarak helâk etseydik, elbette şöyle derlerdi: ‘Rabbimiz; bir Rasûl irsâl etseydin de zillete düşüp rezil olmadan önce senin işaretlerine tâbi olsaydık.’” (20.TâHâ: 134)

RÜŞVET kangreni olmuş bedenler, bir de **“memurin muhakemat”** ile ilaçlara karşı dokunulmazlık kazanmışsa...

İnsanlar, **hakları olan veya olmayanı RÜŞVET** ile alabiliyor; para ya da güç-zor dilediğini yaptırabiliyorsa...

Bu toplumdan yayılan düşünce dalgaları, kara bulutlardaki yıldırımların oluşmasına yol açan dalgaları üreterek; paratonerlik yapıyorlar demektir yeryüzünde! Doğa ve insan bütündür; sürekli birbirini etkilemektedir!

Dolu inerken, iyi-kötü ayırımı yapmaz tüm bölgeye yağar!

Batıdaki, depremden alır yaptıklarının karşılığını; doğudaki de başka şeylerden... **Herkes ortaya koyduğu fiillerinin sonuçlarını yaşayacaktır!**

Belâ nâzil olduğunda yapılacak iş, sabır; öncesinde ise, alabildiğine tedbirdir!.. **Tedbir alabiliyorsan, bu takdirinde olduğu içindir! TEVEKKÜL¹** yazısını okuyunuz.

Her toplum, **kendi seçimi olan başındakilerin**, yönetiminin sonuçlarını ve güzelliğini yaşar! Toplum ağaçtır, yönetenleri meyvesi!

¹ Arzu edenler bu yazıyı “Sistemin Seslenişi 2” kitabından okuyabilirler.

Dün gitti, asla geri getiremeyeceksin!

Yarının neler getireceğini ise, hiç bilemezsin!

Yaşadığın an ise, sonraki süreçte ya cennetini, ya da cehennemini oluşturuyor!

Kavgayı bırak, sevmeyi öğren!.. Kayıtlamadan kayıtlanmadan!

Kayıt cehennemdir, anla bunu!

Farz varken, sünnetle kendini aldatma!.. Depremzedeler varken, paramı UMRE'ye harcaman vebaldir!

Karşıdakine hizmetin Allâh'a kulluk; ona nefretin, Allâh'a isyan olduğunu fark etmeye çalış!

Biz bugün varız, yarın yokuz!.. Yarına ne eser bırakıyorsun arkanda, insanların seni anacağı; ve hayır dua edeceği?

Bahane, gerekçe, vesile ne olursa olsun, 40 bin civarında insan uyudular ve bir daha uyanamadılar!.. Gözlerini açıp tekrar göremediler eşlerini, kardeşlerini, çocuklarını...

Tüm hayallerini umutlarını yitirmiş bir hâlde; yepyeni bir dünyada buldular kendilerini bir anda!

Yüz bin insan evsiz malsız mülksüz çırılçıplak ortada kaldı!..

Hayat böylesine acı gerçek ve ibretlerle bize bir şeyler anlatmaya kalkarken; hâlâ yarın elimizde olmayacak, hatta belki de geride kalanlara bile yaramayacak şeyleri biriktirmek için tüm zamanlarımızı harcar da; **KESİN GİDECEĞİMİZ ortama zaman ayırmak suretiyle hazırlanmazsak**; yemin ederim ki orada hiç acıyanımız olmayacaktır!

Hâlâ yarınların getireceklerini fark edemeyenler, algılayamayanlar, söylenenleri felaket tellallığı olarak niteleyenler; neye meydan okumakta olduklarının idrakında olmadıkları için, ummadıkları bir anda, çok üzüleceklerdir.

“Akıllı odur ki, başa geleceği görür”!.. demişti bir zamanlar biri...

Bilmiyorum hâlâ görebiliyor mu, başına gelecekleri...

“Rüzgâr esmeye başladığı zaman yağmurun geleceğini anlarsınız değil mi?” diye sormuştu Hz. İsa, 2000 yıl öncesinde insanlara...

Bilmiyorum, acaba fark edebilmiş mi bu gerçeği insanlar!..

Uyarıcılar her kisvede uyarırken insanları; **ahmaklar hâlâ, her şeyin eskiden beri gelmekte olduğu gibi, devam edeceği sanısındalar!**

Geminin karaya çıktığını fark etmeden danslarına devam ediyorlar!

Gök kararıyor; yer depreniyor; anlayışı kıtlar, saz çalıyor diyorlar!

Kangrenin ilacı olmadığını bile öğrenmemişler; yalnızca cüzdandan ya da seks için yaşayanlar!

Toplum tüm kademeleriyle hak etti fırtınayı... Yanlışlarda ısrarla... Rüşvetle yaşamayı, ehil olmayanları başına seçmeyi sürdürmekle... Elbette kuru da yanacak yağın yanında!

Şimdi artık, ağlama sızlanma zamanı değil!

Başını sokacak emin bir delik; kurtaracağın iman peşinde olmaya bak! Zira tüm âkilleri seziyor, ya da görüyor başa gelecekleri!

Bu gerçeği inkâr edenleri de, koy kendi hâline!.. Bulsunlar aradıklarını!..

Olmayacak arkalarından, ağlayanları!

Astroloji, kehanet değildir!

Planetlerin açıları, geçmiş deneyimler ışığında, yorumlayabilenlerine enteresan bilgiler verebilir. Mesela, bir depremi oluşturabilecek 7 Eylül saat 21:30; veya 16 Eylül saat 15:30'daki açıları sert ve tehlikeli olarak nitelendirilebilir... Ama o sert açı nereyi vurur; ya da şiddeti nedir konusunda fikir vermek mümkün değildir!.. Ayrıca bu anlardaki etkileşimin sonuçlarının, aynı anda değil; takip eden birkaç gün içinde açığa çıkacağı da göz ardı edilmemelidir.

Şu gerçek fark edilmelidir ki; **düz tepsi Dünya üzerinde yaşayan insanlar değiliz; ve evren bizim için, çevremizde dönmüyor!**

Evrensel bir mekanizma yaratılmış ve o mekanizmaya tâbi olarak yaşıyoruz!

Tanrıyı yargılayan anlayışı kitleden olmaktan vazgeçmek gerek!
Kimse kimseyi cezalandırmıyor!

Her kişi veya toplum, elleriyle yaptıklarının, beyinleriyle ürettiklerinin sonuçlarını yaşıyor yani karşılığını alıyor!

Kötülüğün manyetizması kötülüğü çeker; onlardan ayrılmayanlar da aynı şeyleri paylaşır! İyiliğin manyetizması da iyileri çeker; yanlarındaki de aynı şeyi paylaşır.

Haramla (rüşvet) büyümüş neslin, belki kendi günahı yoktur; ama bu şu gerçeği değiştirmez; o kişiler farkında olmadan zehirle beslenenin âkıbetine uğrar!

Unutmayın, **gökte Tanrı yok, niye diye hesap soracağınız!**
Yaratılmış evrenin varoluş sistem ve düzen ve mekanizmasına tâbisiniz!

Zordur olan-bitenden razı olmak... İman ister!

Lafıyla değil, mahiyetinin idrakıyla ve hazmıyla iman!..

Kafanda yarattığın ve “ALLÂH” ismiyle etiketlediğin tanrına iman, kolaydır... Senin fikrine uygun gelmeyince de olaylar, *onu* kolaylıkla yargılayabilirsin!..

Ama mercimek kadar aklınla, evrenin “e”sini dahi kavramamışken...

Evrenin Yaratanını yargulamaya kalkman, senin beyninin ve eserlerinin, psikiyatristlerin inceleme alanına girdiğini gösterir...

Eğer birazcık **gerçekleri görmek**, anlamak ve kendi yaşamını ona göre düzenlemek gibi bir arzun varsa, **içinde yaşadığın sistemi** fark etmeye çalış... Sistemin gereği olan **“tedbir”**i terk edip; **hayalindeki tanrına bırakırsan işini**, görürsün sonunu!

Yarın bakarsın, depresyon olur; öbürgün sel ya da ayaklanma, isyan!.. Dünya’da çeşitli ülkelerde bunlar hep olageliyor!.. **Ve olup bitenler içinde, nice kurular da yaşıyor yaşlar yanında!**

Sen bunlarla kafanı yorup, **“dünyalığımı nasıl kurtarımla”** gününü tüketirsen; yarın sana da isâbet edecek olan ölüm sonrasında, kendine çok yazık edersin... Acıyanın da olmaz!

Gel bu olanlardan ibret al ve biraz kendine dön!

Uyararı göremiyorsan söyleteni fark et!..

İş işten geçmeden!

ALLÂH “ismi” ile işaret edileni anlamamış olanların, içinde yaşadıkları **düzen ve sistemi** yani **“DİN”**i kavramış olmaları kesinlikle mümkün değildir!.. Bu durumda, içinde yaşadıkları günleri, olayları değerlendirmeleri de asla mümkün olmaz!

İnsanlar, içinde yaşadıkları sistem ve düzeni anlamadıkları için de ne **eşlerinin** hakkını verirler; ne **işlerinin** hakkını verirler; ne de **aşlarının** haklarını verirler!

Hayalî dünyalarının, evrensel gerçeklerle bütünleşmediğini fark ettikleri zaman da iş işten geçmiş olur!

Bunlar bir gerçektir ki, ancak huzur ve saadete ermesi dilenilmiş olanlar tarafından idrak edilebilir.

Şaşkın ördek misali, doğa mı, kader mi, Allâh mı, deyip; labirentte yolculuğa devam ediyoruz...

Genetik ilminin getirdiği sonuçlardan haberi olmayan, **gök tanrı kulları**, *hâlâ yukarıda oturan ve tükenmez kalemîyle an be an olayların akışına göre kader yazan tanrı baba hayal ediyorlar!*

Ezelde takdir edilmiş olanın aşikâre çıkmakta olduğu; *beşerî değer yargularının*, **Allâh indinde** yalnızca bir “hiç” ifade ettiği ne zaman fark edilir acaba?

Her birey ve toplum, kendi elleriyle yaptıklarının sonuçlarını yaşar!.. Kurunun yanında yaş da yanar!

Deprem geçti... Bedenler veya beyinlerdeki çok şeyi de yıkarak!

Kozmik-melekî etkiler tesirlerini güçlü göstermeye başladı...

Yaraların sarılmasına yardımcı olanlara ne mutlu...

Plüton-Uranüs-Neptün-Şiron sohbet ediyorlar aralarında; güçlü ve beklenmedik devrimler hakkında!..

Basıncı arttırıyor Bir'ileri... Arttırmaktan başka çareleri de yok!

Depremden sonra; basıncın yükselmesi, bir kasırgayı mı oluşturur acaba?..

Kasırga nerelerde, ne tahribat yapar?..

Floyd kasırgası USA'da 2 milyon insanı etkiledi.

Kasırganın nelere yol açabileceğini yanlış hesaplıyor Orta Doğu zihniyeti!

Sonuçların yanlış hesaplanması acaba nelere mâl olur?

Göreceğiz...

O kadar **ahmaktı** ki...

900 sayfalık binlerce kişili romanı okuduktan sonra hükmünü verdi:

“Bu roman kendi kendini yazmış!.. Bu romanın bir yazarı yoktur!”

“Esen rüzgârdan, bulutların birikmeye başlamasından yağmurun geleceğini anlarsınız değil mi?..” diyordu **2000 sene öncekilere** Hz. **İsa...**

“Esen rüzgârdan, toplanan kara bulutlardan esecek kasırganın büyüklüğünü nasıl anlamıyorsunuz?..” diyor **2000 sene sonrakilere**
A. Hulûsi...

Anlayışlar ne kadar gelişmiş 2000 senede insanlarda!!!

Seyrettiğiniz film ve oyunların senaryoları, figüranların üzerine mi kuruluydu; yoksa başroldekilerin mi?

Oyunların senaryoları, figüranların arzularına göre mi gelişiyor veya değişiyordu; yoksa başrole verilen istikamet doğrultusunda mı oyun ilerliyordu?

Başroldekiler, figüranlara mı tâbi idi, yoksa senaryoya mı?

Başrol oyuncular ile figüranlar arasındaki ilişki ve iletişim neye göre düzenlenmekte?

Figüranların birbirini veya başrol oyuncularını suçlaması, onlar hakkındaki hangi göstergelyi ortaya çıkartır?

Soru çok...

Ya cevaplar?..

Anlatırsınız....

“**Anladım**” der, yola çıkar!..

“*Anladım*” der, bambaşka bir yola çıkar!!!

“*Anladım*” der; ve tamamen ayrı bir yorum ve değerlendirmede bulunur!..

“*Anlayamadım*” der, tekrar açıklama ister...

Tekrar açıklarsınız, gene “*anlamadığımı*” görürsünüz...

Sonra tekrar...

“*Haaaaa anladım*” der sonunda; bakarsınız, kendi **kafasındakini anlattığınıza etiketlemiş!**

Ve **anlarsınız ki, dağdaki kulübeye çekilmeniz gerekli!..** Yollara düşersiniz!..

Takdir edilen yaşanacaksa...

Bir deli kuyuya bir taş atar; kırk akıllı çıkaramaz!

Hasbelkader, bir yere gelmiş üç-beş kişi, milyonlarca insanın göğünü karartır!

Kararan gök ise, milyonların yaşaması gerekeni getirecektir!

Üç-beş piyon yalnızca görevini yapmıştır; yaptıklarının sonucunu yaşayacaktır elbet!.. Ama bu, hiçbir zaman milyonların kararan göğünü aydınlatmaz!

Ameliyat masasındayken, **KEŞKE** kangren olmasaydım, diye yakınmanın faydası yoktur!

Gerçekçi ve objektif değerlendirme yapabilmek ender insanlara verilmiş olan bir nimettir.

Zeki insanlar, geçici dünya menfaatleri peşinde koşarlar!

Hırslıdırlar! Doyumsuzdurlar! Kriterleri, *insanların beğenisi ve alkışlarıdır!* Beyinlerinde ördükleri kozanın sonuçta bilinçlerine ne getireceğini idrak edecek akıldan da yoksundurlar!

Akıllı insanlar, ebedî yaşamı esas alarak, içinde buldukları günleri bu esasa göre değerlendirirler... Siyaset, para vs. gibi geçici dünyalık çıkarlar umurlarında değildir!

Amaçları günbegün kozalarını kalınlaştırmak değil, Allâh'a ermelerine engel olan kozalarından kurtulmaktır!

Herkes ne için yaratılmışsa, kendisine takdir edilenin, yolu da kolaylaştırılmıştır.

Karşınızdakini suçlamadan önce kendinizi onun yerine koyup; onun penceresinden olaya bakarak değerlendirme yapabiliyor musunuz?

Olgun kişi, kendini, karşınızdakinin yerine de koyarak olayı değerlendirebilen insandır.

Bugün, birilerine karşı dün yaptıklarınızdan pişmanlık duymaktaysanız; **aynı şekilde**, yarın da, bugün yaptıklarınızdan, pişmanlık duyabilirsiniz!

İlmin ve aklın yolundan ayrılarak; davranışlarını **duygusallıkla** düzenleyenler, bu tutumlarını değiştirmedikçe sıkıntıdan kurtulamazlar.

Yarınınızı görmek istiyorsanız, yaşadığınız güne bakın!..

Yarın, bugün yaptıklarınızın sonuçlarını yaşayacaksınız!

“**Yarın**”lar “**dün**”lerin getirisidirler.

Yaşadığınız “**an**”ın hesap sonucudur “**yarın**”lar.

Düşünün ki, bugün, “**dün**” yaptıklarınızın iyi veya kötü sonuçlarını yaşıyorsunuz.

Bugününüzün de, yarın, “**dün**” olacağını fark ederek; yaşamınıza ona göre yön vermeye; elinizdekileri bu gerçeğe göre değerlendirmeye bakınız.

Bedbaht o kişidir ki, âhirette beraber olmak istediği kişiyle, kafaca Dünya’da beraber olma imkânı olduğu hâlde, **pahasını ödemekten kaçınarak**, bu imkânı teper!

Mutlu odur ki, sevdiğiyle beraber olmak uğruna bedelini öder!

Bedbaht, ebedî saadeti terk edip birkaç saniyelik dünya nimetiyle iktifa eder!

Mutlu; ebedî yaşamı düşünerek, sayılı saniyelerin gamıyla, zamanını boşa geçirmekten imtina eder!

Sayılı ve sonluyu, sonsuza değişenlerden olmaktan Rabbime sığırım!

Fikrin değil, kişinin *dedikodusu* olur!

Akıllı insan, ilmi ve akılı kadarıyla **fikrin eleştirisini** yapar!

Kişinin eleştirisi olan *gybet*, yalnızca, edenini değil dinleyeni de **kozasına hapseder ve dahi kozasını kalınlaştırır!**

Kişiye saygısı olmayanın Allâh’a da saygısı olmaz!

“Sevr”i elde edememiş veya elinden kaçırmış olanın, tek meşgalesi dedikodu olur!

Dünya’da insanın niye var olmuş olduğunu fark edemeyenler, günlerini Allâh’ı tanıma ve erme ilmiyle değil, birbirleriyle çekişmeyle tüketirler!

Her gününü, sana ebedî hayatında yararlı olacak **yeni bir ilim** öğrenerek değerlendiremiyorsan, ancak *perdeni kalınlaştırmakla* meşgûlsün, demektir.

“**Sükür**”, sana nimet verene gülücük yapıp, teşekkür ederim, demek; yarın da, hepsini inkâr anlamında defterinden silercesine yüz çevirmek değildir!

“**Küfür**” de kızıp karşındakine sövmek değildir!

Şükür nimeti vereni görüp, ona minnet duymaktır!

Bir gün “küfür”, diğer gün “şükür” ise değer ifade etmez!

Şükredebilenin, küfrü olmaz!..

Küfürden arınmayanın da şükrü olmaz!

Küfür, vereni inkâr etmektir!..

Aldığını değerlendirmemektir!..

Verilende, vereni görememek yüzünden, verenden perdelenmiş olmaktır!

Ne dildekidir “şükür”; ne de dildekidir “küfür”!

İnsanın inandığı, yaşadıklarıdır... Herkes, inancının sonuçlarını yaşar!..

Aptal, karşısındakinin sözlerine bakarak onu değerlendirir; **akıllı**, karşısındakinin davranışlarıyla onu değerlendirir!

Karşısındaki açık gerçekleri değerlendirmeyip, hayalindekini peşinde koşan, hem elindekini yitirir hem de hayalindekini!

İşinin, eşinin, aşının hakkını vermek, tasavvuf dedikodusuyla ömür tüketenlerin değil, onu yaşayanların hâlidir!

Ailesinde huzuru olmayanın Allâh'la da huzuru olmaz!

Karşısındakini veya çevresinde bulunanların hakikatini değerlendiremeyenlerin, gece hayalleri kendilerine hüsrandan başka bir şey getirmez!

İbadetlerinizi yapınız; ama **beraber olduklarınızın hakkını vermekten asla geri kalmayınız**; gerçeği yaşamak istiyorsanız!.. Velez ki henüz Hakikati kavrayamamış olsanız bile!

Bal **yiye**nler var...

Kavanozunu *yalayanlar* var...

Bal yiye nleri duyup, *dedikodusuyla ömürlerini tüketenler* var!

Bal yiye nler, yemeye devam ediyorlar...

Kavanoz yalamanın bal yemek olduğunu sanıp; çevrelerindeki de buna inandırmaya çalışan saf kişiler ile, bunlara inanan anlayışı sınırlılar var!..

Bal yiye nlerin dedikodusunun, kendilerine bir şey kazandıracığını sanan; ya da bu dedikoduyla kendini teselli ve tatmin edenler var...

Dünya dönmeye ve sırası gelen yeni boyutta yerini almaya devam ediyor.

Siz bunlardan hangi sınıftasınız; sorguladınız mı kendinizi?

Kendisini çevresine, keşif veya fetih ehli “velî”, “uyarıcı”, “mehdi” gibi empoze eden körler, acaba yarın öte boyutta ne hâlde olacaklar?

Bu aldatış ve aldanışın sonuçları nasıl yaşanacaktır?

“**İnsan**”, bir bilinç varlığın adıdır ki; bugün *et-kemik bedeni* kullanır; yarın, *ruh bedeni*; **cennete girebilenler ise “nûr” olarak yaşarlar!**

Dünya’da yaşarken, kendini **bedensiz soyut bilinç varlık** olarak hissedemeyenler, **daha sonraki boyutlarda bunu hissedip yaşama olanağını elde edemeyeceklerdir.**

Dünya’da bedenle yaşamanın hakkını vereyim diye **yalnızca iş-eş-aş hakkıyla uğraşırken; bilinç varlık olmanın hakkını ihmâl ederek bunu hissedemeyenler, ebeden kozmik evrensel bilinç boyutunda kendilerini tanıyamayacaklardır.**

Dünya’da mertebe ve kerâmet peşinde koşan bedensellikle kayıtlanmış birimler, en büyük kerâmetin “evrensel kozmik bilinç boyutunda” yaşamak olduğunun farkında bile değiller!

“ALLÂH” adıyla işaret edilene duyulan “hasyet”in ne olduğunu kavrayamayanlar, var sandıkları tanrılarıyla başbaşa kaldılar ve onun sopasından korkarak yaşadılar!

“Allâh korkusu”nu, “tanrı korkusu” olarak anlayıp, öylece kabullenenler; sonra da *ötede bir tanrı olmadığını* fark edenler, hüsrana uğradı!

”ALLÂH” isminin işaretini kavrayanlar ise, **bâtunlarındaki hakikati hakkıyla yaşayamama korkusu** içinde yaşadı...

Bazıları ise bunun da ötesinde, sonsuz azamet ve ihtişamın getirdiği **hasyet** hâlinde şaşakaldı!

“**Baş olma**” hevesinden geçememiş olanların **tasavvuf önderlikleri**, tabiatının sigara arzusunu terk edemeyen şeyhlerinki gibidir... Onların alâmeti, kendi müntesibi olmayanları suçlamak ve aşağılamaktır!

Kendine bağlı olmayanlara gayrı gözüyle bakarak; onları, kendine bağlanmadıkça ayrı görüp, onların dedikodularını yapan takım başları, çelik çomak oyunlarına devam etsinler!.. Bunun farkına varmayan müntesipleri de, onların âkıbetine müstahak olurlar elbette.

Akıllı olan, ayırmıcılığın olduğu hiçbir takım ve grupta yer almaz!

İman ehlinin dedikodusunu yapan bizden değildir!

Benliğini terk etmiş olan zâtta, dedikodu ve gıybet kesinlikle olmaz!

Orijin varken kopya çevresinde toplananlar, **kopyanın kopyası** olmaktan öteye geçemezler!..

Orijin yalnızca “**Allâh Rasûlü**”dür!

Karşınızdakini suçlamadan ve ona **“Niçin bana bunu yaptın?”** demeden önce durun ve şu soruyu sorun kendinize:

“Acaba ben ne yaptım da karşımdaki bana böyle yaptı? Benim hangi davranışım, onun bana böyle yapmasına sebebiyet verdi?”

Bunu sorabiliyorsanız kendinize; bu, pek çok konuda gerçekleri görmenize engel olacak perdelerden kurtulabileceğinizin müjdesi olacaktır.

Kitaplarımın onbinlerle satıldığı dönemde aklıma gelirdi ki; cenazemde tabutumu taşıyacak onbinler olur... Paylaşımım çok çok fazla sanırdım insanlarla... Sevenlerim hayli fazladır zannedirdim...

Kitaplarımın satışı yüzbinlere ulaştığında ise; derin derin düşünmeye başladığım devir geldi... Tabutumun dört kolundan taşıyacak dört dostum kalır mıydı arkamda acaba!

Bugün satılan kitaplar milyonlarla ifade ediliyor; Dünya'nın dört bir yanından yüzbinler web sitemizi ziyaret edip kitapları okuyor elhamdulillah; şükründen âcizim... Ve ben, “**acaba**”, diyorum zaman zaman, “**tabutum yerde mi kalır**”?..

Dostlara bir şey verememenin hüsrânı bu!

Mekânın nûr olsun **Hacı Bayram Veli**...

Bazen bulutlar sahradan geçerken de yağveriyor!

Allâh, arkasından, üç ihlâs bir fatiha “**OKU**”yacak kimsesiz, bırakmasın kimseyi!

Yaşlı bilge şöyle söylüyordu çevresindekilere:

– Söylediklerimin teker teker gerçekleşmeye başladığı günlerde; sizlerden çok çok uzakta olmayı istiyorum!.. İçine düştüğünüz şartlar altındaki hâlinizi görmeyi hiç arzu etmiyorum...

Çünkü buna katlanmak benim için çok zor olacak!

Maalesef, “Demişti” demenin ve pişmanlıkla geçmişi yâd etmenin o günlerde hiçbir yararı olmayacak!

Sormuşlar:

– *Deprem sigortası yaptırılmalı mı; tevekkül mü edelim?*

Cevap vermiş:

– Yarına Allâh Kerîm, hayırlısı olsun; deyip çalışmaktan vazgeçerek; geleceğe dönük bin türlü plan yapıp tedbir almaktan yüz çevirerek; hatta, daha abartılı şekliyle, tevekkül ediyorum deyip, yemek yemeyi terk ederek mi yaşıyorsunuz?

Yoksa bütün bunları yapıp; sonra da tevekkül sahibi olduğunuzu; kadere iman sahibi olduğunuzu mu düşünüyorsunuz?

Sistem gerçeğinin Allâh yarattığı olduğunu fark etmeyenler pahasını öderler! Mazeret ve cehalet geçersizdir!

Soruyorlar:

– *Deprem, tanrının cezalandırması mı?*

Tanrılarında cezalarını bulmuşlar; farkına belki öte boyutta varacaklar!

Allâh sistem ve düzeni ezelde yaratılmış ve dilendiği şekilde uygulanmaya koyulmuştur! Kimse bu sistem ve düzenin dışına çıkamaz ve bir yaprağı bile oynatamaz o sisteme karşı veya rağmen!

Herkes eliyle veya diliyle yaptığığın sonuçlarını yaşayacaktır!

Sarımsak yiyenin ağzı gül kokmazmış!

Herkes amellerinin karşılığını alacak; paylaşımı kadarıyla paylaştıklarıyla beraber olacaktır!

Galaksideki iğne ucu yerini fark etmeyen ülke tanrıları kendi kullarıyla birlikte hak ettiklerini alacaklardır... Yaşlar da arada yanacaktır!

2000 yılının Şubat'ı acaba hangi tür depremlerle sarsacak bir yerleri ve zihinleri; sonrası nelere sahne olacak?

Neden önümüzdeki yıllara damgasını vuracak ülke Türkiye olacak ve hangi kadrolarla?.. 1930'ların zihniyetiyle mi; 2000'lere bakan beyinlerle mi?

Mehdi(!?)ler Şam'da toplanmış İsa'yı beklerken, insanlık acaba hangi beklentiler içinde?

İzmit, Gölcük, Düzce üvey evlat da Antalya has evlat mı?

İstanbul'u bitkin ve kaderini bekler gördüm!.. Anadolu mahzun...

Gece henüz yarılandı; elbette, Güneş'in doğuşu ardında!.. Yarasalar bunu istemese de.

Anlayışı sınırlı soruyor:

– Ama niye “kurunun yanında yaş da yansın” ki?

Nasıl anlatabilirim ve fark ettirebilirim...

Yağmur yağdığı zaman su altında kalmaktan hiç hoşlanmayanlar hiçbir şey yapamazlar; sığınacakları bir yer yoksa, islanırlar!

Denize düşenlere, deniz, istisna uygulamaz! **Yüzmesini bilen, kendisini istisna kılar!**

Deprem geldiğinde her yeri sarsar, istisna bölge tanımaz!

Sistemde istisnayı, ancak sen yaptığın çalışmayla; kendini o bölgeden uzaklaştırmakla sağlayabilirsin! Aksi hâlde bulunduğun ortamdakilerin içinde bulunduğu şartlara sen de tâbi olursun!

Kaçacak yerin yoksa, bulunduğun ortamın şartlarına katlanırsın! İyiyse iyi, hoşlanmadığınsa hoşlanmadığın!

Artık anlayın SİSTEM REALİTESİNİ!

Bu “ALLÂH” adıyla işaret edilenin yaratmış olduğu “DİN” adıyla bilinen ve “SÜNNETULLÂH” olarak işaret edilen SİSTEM ve DÜZENDİR; ki asla kimse için değişmez!

Hele evrende bir zerre olan Dünya üzerindeki zerrecikler için!

Ne “**Allâh**”ta tekrar vardır; ne de tarihte tekerrür!

“**Aynı ırmakta iki defa yıkanılmaz**”; diyor O zât!

Şükredenin, elindeki nimet artar; *nankörlük eden, zaten elindekini terk eder!*

Hiçbir değer yerde kalmaz; elbet değerlendirecek olanını bulur!

Aynaya bak ve kendin hakkında gerçeği itiraf et... Sonra da geleceğini gör!

Şükredenlerden misin; yoksa nankörlerden mi?

Dün ile kayıtlanma; yarın ile sınırlanma!

“Allâh”tan korkmayan gâfildir! Pahasını öte boyutta ağır öder!

“Allâh”tan neden korkulması gerektiğini anlamamış olana verebilecek hiçbir şeyimiz olmaz!

Bir sigaralık tabiatına hükmedemeyenin; benden alacağı ne olabilir ki!

“Allâh gibi düşünmemek”ten bahseden İSA aleyhisselâm’ın dediklerini anlayamayanlar; Hz. Muhammed aleyhisselâm ve vârislerini nasıl anlayabilirler ki?

Korkunun ecele faydası yok; derler... Korkmayın ve moralinizi düzeltin İstanbul’lu dostlarım; rahat uyuyun!.. Yükünüzü paylaşan Antalya, Çanakkale, İzmir var...

Tanrıya tapanlar bu günlerde çok sıkkın!

Niye depresyon ya da başka yanlış işler yaparak, insanları sıkıntıya sokuyor ki ULU TANRI?

Tanrıya inanan, tanrısını hesaba çekiyor... Tanrıya inanmayan ise, “Doğa işi bu; tanrıyla ilgisi yok” diyor...

Ya “Allâh”a inananlar nerede? Onlar ne yapıyorlar?

“AY”ın aptalı, **“niye Güneş değilim, ışığım kendimden değil; niye beni, ben olarak değil, Güneş’ten yansıyan ışığım için seviyorlar”** diye yakınırmış!

Bilmezmiş ki, gezegenlerin ışığı Güneş’le kâimdir!

Haddini bilen mehtap, hem kendisi mutlu olur; hem de insanları gecenin karanlığında nûra kavuşturur.

Keşke(!?), Allâh Rasûlü yörüngesinde bir Ay olabilseydim.

O kadar **bencildi** ki...

Kimseyle paylaşmayı sevmezdi!..

Çıkarı olmadıkça kimseye yüz vermezdi!

Alacağı bir şey yoksa, karşılıksız vermeyi hayatta düşünmezdi!

İnsanlar için çalıştığını söyler; yoksulu sürünür bırakıp; hak ettiğini alıyor, derdi!

Tanrıya bile cenneti uğruna kulluk ederdi!

Sanırdı ki, elinde bulunanlar kendi emeğinin karşılığı!

Ve bencil de bir gün ölümü tattı!..

Bencil benliğiyle başbaşa kaldı, karanlıklar içinde tek başına!

Yazılanların dışında bir olay kesinlikle olmayacak!

Buna iman ediniz...

Huzurlu ve mutlu olmaya çalışınız, hâlinize şükrederek. Düşünün ki sizden çok çok daha zor durumda sıkıntıda olanlar var...

Depremi yaydığı manyetik alan sert etkiler ile birleşince insanları çok güçlü etkiledi...

Paranoya ve şizofreni yaygın bir biçimde görülür oldu...

Yakında belki de bırakın ‘‘mehdi’’liği, tanrılığını iddia edenler bile görülebilir...

Sabredin... Allâh Rasûlü’nün izinden, yolundan ayrılmayın!
İbadetlerinize devam edin ve Allâh’ın yardım ve inayetini isteyin.

Âhir zamanda depremlerin artacağını bildiriyor Allâh Rasûlü... Sadece toprakta değil, beyinlerde ve toplumlarda da olacaktır bu depremler.

Karşınızdakini saygıyla dinleyin... İlminize uyanı alın; uymayanı kendisine iade edin.

Kimseyi hor hakir görmeyin; ayıplamayın ve dil uzatmayın; dedikodusunu yapmayın! Ondaki de Allâh'ın bir tecellisidir; ve **hikmeti vardır!** Her şey yerli yerindedir!

“Görelim mevlâ neyler; neylerse güzel eyler!”

Eskiden, her mahallenin şeyhi, kendi müntesipleri tarafından zamanın “kutbu â’zâmî” kabul edilirdi...

“*Benim kutbum senin şeyhini döver*”; düzeyine kadar düşürüldü olay!!!

Âhir zaman modası ise, “*Benim Mehdi’m en büyük*”, oldu!!!

Bugüne kadar duyduğumuz “**Mehdi**”lerin sayısı neredeyse bini geçti!..

Kimi, “**Mehdi**” olduğu için, Şam’da, minareye inecek diye **İsa** aleyhisselâm’ı bekliyor(!)... Kimi de bulunduğu şehirde toplumunu, kendisine inananlarını aydınlatıyor!..

Mars’ın, Kova Burcunda Neptün ile kavuşuma girmek üzere olduğu şu günlerde, megalomaninin daha açık tezahürlerini görmemiz hiç yadırganmamalı...

Bir mümin Allâh Rasûlü'nün yolundan yürüyerek; Kurân'ı O'nun yorumuyla değerlendirmekten uzaklaşmamalı!

Sanırım birkaç yıl içinde “tanrı” olduğunu; insanları kurtarmak üzere yeryüzüne indiğini söyleyenlere de sıkça rastlayacağız...

Allâh, Rasûlü'nün açıklamasına göre, Mekke'de bir hac döneminde açığa çıkacak ve daha sonra üzerine bir ordu gönderilecek olan zamanın müceddidinden ayrı düşürmesin bizleri...

Olayların geliş çizgisini devam ettirerek gidiş doğrultusuna bakarsak, gerek Türkiye ve gerekse Dünya'daki birçok ülke boyutlarında 2000'li yıllar zorlu günler ihtiva ediyor kanaatine varırız.

Eğer bu kanı gerçek ise, bu zor günlere dayanabilmek için insanlara en gerekli şey, sabır, kanaat, şükür ve elindeki imkânlarını olabildiğince çevresindekilerle paylaşmak olmalıdır.

İnsan, beden adını verdiğimiz aracı geçici bir süre için Dünya ortamında kullanarak, belirli özellikler kazanmak amacıyla Dünya'da var ise...

İnsan, olayları ve gelişmeleri bu açıdan değerlendirmeli; ebedî yaşam boyutuna göre davranışlarını düzenlemeli; idrakının almadığı yerde **Allâh Rasûlüne ve bildirdiklerine** iman ederek, davranışlarını ona göre düzenlemelidir ki; gelecekte pişman olmasın!

“**Âhir zaman**”sa bu yaşadığımız devir; depremler artacak ve sıklaşacak; mehdi(?)ler çoğalacak; cinler (UFO) yeryüzünde görülür hâle gelecek; tanrı olduğunu iddia edecek varlıklar seyredilecektir.

Ne mutlu o iman sahiplerine ki...

Alemlere rahmet olan Allâh Rasûlü'nün uyarılarını dikkate alarak aldaticılara kanmaz; Kur'ân esaslarını **“Kurân'ın ruhu”na göre** değerlendirerek yaşamına yön verir. Geçici dünya menfaatleri için dünya kavgasına girmez!

Bak dostum;

Bil ki, bu kitap, sana hayatında verilen en değerli şeylerden biridir!..

Bu kitap, sana Rabbinin seslenişi; sana açtığı özel kapıdır!.. Kim, olursan ol; işin, meşgalen ne olursa olsun; hangi dinden olursan ol; bil ki...

Rabbin seni beklemektedir ve kapısı sana açıktır!..

Sorma, Rabbimin kapısı nerede diye; sende “**O**” kapı; gönlünde!

Senden sana açılan bir kapının ardında!..

Bu kapı, **DUA ve ZİKİR** kapısıdır!.. Gönlünden Rabbine açılan kapıdır!

Rabbine yönelik ve **HÂCET** kapısıdır!

Gökte ve **ötende** sandığın **TANRI**nı terk et; **sonsuz - sınırsız ALLÂH'a yönel**; O'nun, her noktada ve zerrede mevcut olduğunu fark et; ve O'nu **GÖNLÜNDE** bulmaya çalış!

Sonra iste **O**'ndan, ne istersen!.. Eşini, işini, aşını; ister mevlânı, ister şifanı!

Bil ki, seni, her isteğine ve her arzuna kavuşturacak tek şey **DUA ve ZİKİR**'dir.

Bil ki dostum; her zerrede tüm özellikleriyle mevcut olan ve kendinden gayrının varlığı asla söz konusu olmayan **ALLÂH**,

SENDEN SANA İCABET EDECEKTİR!

SEN, bilesin ki, yeryüzünde “**HALİFE**”sin!.. **HALİFE** olarak sana, gönlüne, **BEYNİNE** bahşedilmiş yüce güçlerden haberin var mı?..

DUA ile **ZİKİR** ile, o muhteşem **BEYNİN** ile, kendindeki mekanizmayı harekete geçirebileceğinden haberin var mı?..

“**EN GÜÇLÜ SİLAH**” olarak sana bağışlanmış **DUA** mekanizmasını biliyor musun?..

Fakîr, garîb, nice kişiler **DUA** ve **ZİKİR** ile nice **ZÂLİM SULTANLARI** helâk ettiler!

Nice yoksullar, büyük zenginliklere hep **DUA** ve **ZİKİR** ile eriştiler!..

Nice dertli, sıkıntılı, hastalıklı, ezâ, çile çekenler, hep kurtuluşu, selâmeti **DUA** ve **ZİKİR**'de buldular!..

Bil ki dostum...

SENDE, Dünya'nın en güçlü silahı olan **DUA** ve **ZİKİR** cihazı mevcuttur.

BEYNİNDEKİ, GÖNLÜNDEKİ bu en güçlü silahı kullanmasını öğrenerek; bu yaşadığın dünyanın ve ölüm ötesi yaşamın tüm güzelliklerine erişebilirsin!..

Ya da, **DUA** ve **ZİKİR** mekanizmasını kullanmaz, paslandırıp, bir kenara terk edersen, ki bunun cezasını da sonsuza dek çekersin!..

Sana, karşılıksız, bedava verilmiş bir mekanizmadır bu!.. Hibedir!..

DUA ve **ZİKİR** için kimseye muhtaç değilsin ve kimseyi aracı koymak zorunda da değilsin!..

İster, bu kitaptan yararlan; ister gönlünden geldiği gibi yönel!.. Ama kesinlikle, kendindeki, bu dünyanın en kıymetli cihazı olan **DUA ve ZİKİR** cihazını kullanmasını öğren.

Göreceksin dünya nasıl güzelleşecek.²

² “**DUA ve ZİKİR**” kitabının önsözü.

“DİN” kelimesiyle anlatılmak istenenleri anlamak için, şu gerçek çok çok iyi kavranmalıdır...

“İSİM”, isimlenen değildir; isimlenene, işaret için kullanılır ve onu tarife yarar; ama hiçbir zaman, isimleneni tam olarak anlatmaya kavratmaya yetmez! İsim, işaret ve kısmen tarif kelimesi olarak kalmaya mahkûmdur. İsimlenmiş olan, ismin kaydından ötedir. Kayıtlanmaz isimle!

Eğer bu anlatılanı idrak ederseniz...

Fark edeceksiniz ki; “DİN” kelimesinin anlamı kapsamında anlatılmakta olan her şey, yaşamda algıladığımız ya da bizim algılayamadığımız bir boyuttaki, bir sistemi, bir mekanizmayı, bir oluşumu bize anlatmakta; bu sisteme göre de yaşamımıza nasıl yön vermemiz gerekliliğine işaret etmektedir.

Eğer anlatılan veya söylenenlerin isminde kalır ve sonra da isimlere dayalı bir dünya veya âlem oluşturursak kafamızda; bunun, içinde yaşadığımız dünya ve sistemle hiçbir alâkası olmaz.

Sonuçta kafamızdaki çelişkiler hiç bitmez... Sürekli karşımızdakini suçlarız, anlatamıyorsun; diye.

“İsmi” bırakın; isimleneni fark etmeye çalışın!

“DİN”i tanrıya tapınma ve onun gönlünü hoş edip cennette yer kapma ya da cehennemden kaytarma, diye anlayarak; gereklerine çeşitli nedenlerle boş verenler bunun faturasını ebeden ödemeye devam edecekler!

Allâh’ın yaratmış olduğu bu sistem ve düzeni fark ederek, yaşamlarını o sistem ve düzenin kanunlarına göre düzenleyenler ise, yaptıkları çalışmaların sonuçlarına göre yeni bir yaşam biçimine kavuşacaklardır.

Allâh Rasûlü size, ebediyet yaşamına göre nasıl hazırlanırsanız; ne yaparsanız onun sonuçlarını yaşayacağınızı bildirmiştir.

Ölüm ötesi boyutu anlatanı önemsemeden; yalnızca, dünyalık geçici çıkarlarını ön plana alarak yaşayanlar; sonsuzluk ortamında telâfisi mümkün olmayan pişmanlığı yaşayacaklardır!

Depremlerin getirdiği ders, bir anda her şeyin yitirileceğini öğretmektedir.

Ya geçeceğiniz boyuta bir hazırlığınız yoksa?

Anlayışı kıt olanlar tedbir almaz ve bilinçsiz bir şekilde, “*ben tevekkül ettim*” der!..

Bilmez ki, **tedbir almadan tevekkül etmek, büyük çoğunlukla ahmakların harcıdır!**

Anlayışı *sınırlılar* ve anlayışı *kıtlar* izahtan da bir şey anlamadıkları ve sadece papağan gibi ezberlediklerini tekrar ettikleri için; onlara hiçbir açıklama yararlı olmaz!

Bu yüzden, önce onlara iki misal vererek, bir an duraklamalarını sağlayıp; bu arada fırsattan istifade, basîret sahiplerine faydalı olur umuduyla, bir gerçeği vurgulamaya çalışalım.

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa aleyhisselâm diyor ki:

“Deveni bağla, ondan sonra tevekkül sahibi olarak yaşa...”

Halife **Ömer**, ordusuyla Şam önüne geldiğinde, şehirde veba hastalığı salgını olduğunu öğreniyor; ve “**geri dön**” emri veriyor orduya! Soruyorlar:

– *Allâh’ın kaderinden mi kaçırıyorsun?*

El cevap:

– **Allâh’ın kaderinden Allâh’ın hükmüne sığınıyorum!**

1965 yılından beri tüm kitaplarımda, “**kaderin mutlakiyeti ve değişmezliği**” hakkındaki düşüncelerimi yazmışken, şimdi fikir mi değiştirdim?

Kesinlikle hayır!

Kader hakkında 1965'te ne düşünüyorsam, bugün de aynı düşünüyorum; ve “Kader konusunu” da bugün hiçbir yayında bulamayacağınız kapsamda, “**AKIL ve İMAN**” isimli kitapta açıkladım...

Buna rağmen hâlâ görüyorum ki, büyük ekseriyet, **tevekkül-tedbir** ikilemini çözebilmiş değil... Bu yüzdendir ki, kısaca bir defa daha bu konuya değinmek istiyorum.

Kesinlikle biliniz ki...

Benim imanımdır ki...

Kader kesindir ve asla değişmez!

Bizim aldığımız tedbirlerin tümü de kader dışında ve kadere rağmen-karşı değil; aksine, kaderin sonucudur!

İçinde bulunduğunuz şartlar ne olursa olsun, o konuda alabileceğiniz bir tedbir varsa, her ne ise, az veya çok; kuvvetli veya zavıf; kapsamlı veya dar planda, hemen o tedbiri alınız!

Biliniz ki, aldığınız tedbir de, takdirin gereği ve kaderin sonucu olarak alınmaktadır!

Yanlışlık, tedbirin alınmasında değil; takdirin, tedbirle değiştirilebileceği düşüncesindedir!

35 yıl önce de dediğim; 1966 yılında yayınladığım “**TECELLİYÂT**” isimli kitabımda yazdığım üzere, “**Tedbir, takdirdendir**”!

Dünya hikmet yurdudur; ve bu Dünya’da oluşan her şey, kendinden evvelki sebepler etkisiyle yönünü bulur... Bu yaratan Allâh’ın sistem ve düzenidir.

Bir olaya karşı, tedbir almayarak tevekkül ettiğini söyleyenin hâli, takdirinde tedbir alma durumunun söz konusu olmayışındandır!

Kim, ne zaman, nerede, hangi şartlar altında tedbir alarak, o olaya yön veriyorsa, bu da, takdirin o istikamette oluşundandır!

Tevekkül, olaya tedbirle yaklaşmamak değil; ne olursa olsun, olanın Allâh'ın takdiriyle bu şekilde meydana geldiğini görmektedir!

“Allâh'ı -özünde- vekil tutmak”, bâtinen tedbir alma kuvvesini devreye sokmaktır; işi başkasına veya dışındaki tanrıya havale etmek değil!.. Burayı iyi anlamaya çalışın.

Avam, tedbir alır; tevekkülden uzaktır!

Havâss, tedbiri terk eder; takdir neyse o olur; diyerek takdir edeni görmeye çalışır!

Hâssül havâss, tedbir alır; takdir edeni müşahede eder; tedbirin, takdir edenin takdiriyle açığa çıktığını seyreder... Seyreden, “Kendi” olur!

İşte, “**şirki hafî**” yani **gizli şirk** bu üçüncülerde ortadan kalkmıştır!

Mutlak olarak takdir edilenler yaşanacaktır, tüm tedbirlerle beraber...

17 Nisan yeni hicrî yılın ilk günü; ve Ay, Koç burcunda doğuyor yeni senenin ilk gününde... Koç Burcunda doğan Ay'la başlayan yeni sene önemli bir başlangıca işaret ediyor 1999 içinde olmakla birlikte!

Dünya, aynı zamanda Kova çağına adım atıyor!

Haziran'da Akrep burcuna dönecek olan Şiron, Ekim'e kadar, hidâyetten son nasiplerini almaları için, Güneş'i veya yükselen burcu Akrep'te olanlara son bir şans ulaştıracak!.. Sonra geri dönmek üzere Yay burcunda ilerleyecek... Yeniden Plütön'la buluşacak... Uranüs'le, Neptün'le omuz omuza verecek... Beyaz At'ı bekleyecek...

Allâh takdiri, olayları oluşturacak sebepler silsilesi içinde açığa çıkacak! Ve bizler, “an” içre oluşmuşu seyredeceğiz, kapasitemiz kadarıyla...

Ahmak, yediği ekmek ya da baldan aldığı enerjii inkâr edecek, kozmik etkileri inkâr ederken; farkında olmadan!.. Göğse oturttuğu tanrısına imanını savunurken!

Ârif, tevekkülden bahsedip, tedbiri bir yana bırakırken...

Âlim ve vâris, tedbirin Hakk'ın takdirinin açığa çıkması olduğu müşahedesi içinde; elinden gelen tedbiri son noktasına kadar uygulayacak!

Sonuçta, kâinat yaratılmazdan önce, “An” içre planlanmış olanlar, aynıyla, projeden uygulamaya girecek “mahlûkun zamanı” içinde, Yaratanın indindeki, bir “hiç” ve “yok” olarak!

Kimi kavga edecek, senaryo gereği!.. Kimi gülerken, ya da acıyarak seyredecek! Bu arada nice beyinler, ancak salata niyetine gidecek!

Ve, bir kere daha perde inecek!

Lâ havle velâ kuvvete illâ “B”illâh!

Allâh!..

Hû! ³

³ “SİSTEMİN SESLENİŞİ 2” kitabından.

İnsanlar sevip saydıkları, **değer verdikleri kişi her an yanlarındaymış gibi yaşamadıkları sürece**, o kişiye karşı olan sevgi ve değer verme sözlerinde samimi olmazlar; ve bu konuda nifaktan arınamazlar!

Gerçek sevgi, sevdiğin her an yanındaymışçasına, seni seyrediyormuşçasına konuşman, davranman ve yaşamandır.

Gerçek değer verişin, o kişi her an yanındaymış gibi fiiller ortaya koyman ölçüsündedir.

İki yüzlülük kolay affedilir bir suç değildir!

İki yüzlülükten kurtulmak çok güçtür!

Yaptıklarınızın ne kadarını çok sevdiğinizi söylediğiniz Allâh Rasûlü sizi seyrediyormuşçasına ortaya koyuyorsunuz?

Her an Allâh Rasûlü yanınızda sizi seyrediyormuşçasına hissederek yaşayamıyorsanız, imanınız henüz kemâle ermemiştir!

İçinde yaşadığımız Sistem ve Düzenin gerçek kanunlarını okuyamıyorsak, daha çok üzülürüz!

Bir adam çıkıyor, yanına üç-beş kişi toplayıp gücü eline geçiriyor; ve yüzbinleri, milyonları ölüme götürebiliyor!.. **Oysa milyonlarla ölenin hepsi mi suçlu?**

Tarihe bir bakın... Dün de öyle, bugün de böyle!

Toplumlar, bilinçsizce başa geçirdiğinin pahasını çok ağır ödüyor!

Sistemi böyle kurulmuş bir dünyada, insanlar, kendi ebedi geleceklerini düşünerek ona göre tedbir almıyorlarsa, yaşadıkları süreç büyük ızdıraplarla ve hüsrانlarla sona ereceği gibi; sonsuzluk yaşamında da bu azap ve hüsrانlar son bulmayacaktır!

Bugün, “*ne yapayım elimde değil ki*” diyerek toplumun size çizdiğini yaşıyorsunuz ve kendinizi teselli ediyorsunuz; ama **ölüm ötesi boyutta, yalnızca kendi yaşamınızın getirisi sonuçlarını yaşayacaksınız!**

Bugünkü teselliler de o gün geçerli olmayacak... Yaptıklarınızın karşılığında başka bir şeyin yaşanmadığı o ortamda!

Kendinizi aldatmayın... Bildiklerinizin gereğini yaşıyor musunuz?

“Hesap görücü olarak vicdanınız (nefsiniz) yetecektir”!

2000 yılı bekleniyor büyük umutlarla...

Büyük umutlar, ya büyük mutluluklar getirir; ya da büyük sükûthayaller ve hüsrânlar!..

Ummak isterim ki, büyük mutluluklara vesile olsun 2000’le başlayan yıllar...

Ne var ki...

1999’la birlikte **“Besmele yılları”** başlamış; **“B”** harfiyle!.. Her ne demekse!.. Ehli bilirmiş!..

“Bismillâhir Rahmânir Rahıym”in 19 harfinin yıllarını yaşayacakmışık kelimelerin ve harflerin anlamınca... Ömrüm sanıyorum **“Besmele”**nin tamamını görmeye yetmez, ama **“Rahıym”**e erişen ne mutlu!

Muhyiddini Arabî rahmetullâhu aleyh bir kitabında bu konuya değiniyordu; ama hatırlayamadım neydi olay...

Allâh, **“Rahıym”**e ulaşmayı kolaylaştırsın sabrı ve hazmıyla... İmanımızdan imtihan gelmeye başımıza...

“B” sırrıyla, “Besmele”yi tefekkür, insana neler hissettirir?

“B” sırrıyla, “Bi-iznillâh” düşüncesi, insana hangi âlemin seslenişini zâhire çıkartma imkânı verir? Ki, İsa aleyhisselâm bununla ölüyü diriltmişti!

“Allâh” kulunda zâhirdir; cümlesi ne gibi anlamlar ihtiva eder?

Bunları biraz olsun düşünüp değerlendirebilecek miyiz acaba?

Zekâ; fikirlerle uğraşırken, **akıl**; sistemli düşünceye yönelir!

Zekâ; fikirler arasında çelişkilerden kurtulamazken, **akıl**; tefekkür okyanusuna açılır kapasitesi ve ilmi nispetinde!

İnsan, evrenselliğe özünden gelen evrensellik boyutundan açılabilir; *dışarıdan bedensellikten* değil!

Özündeki sonsuz ve sınırsızlığı hissedemeyen madde batağında boğulur!

Ne bedbahttır ki, parası ya da bedeni yüziünden madde batağında kaybeder sonsuz geleceğini!..

Ne mutludur ki, parası veya bedensel çıkarları onu maddede kayıtlamamıştır; o bütün bunlar yüzünden sınırsızlığa ulaşmaktan geri kalmamıştır.

“ALLÂH” adıyla işaret edilenin “**Mürîyd**” isminin işaret ettiği “**İrade**” sıfatıyla üretilir tüm üretilmiş olanlar.

Üretme, gerçekte, **Esmâ boyutu seyridir**. Efâl boyutu, beyindeki varsayımdır; beynin yapısı dolayısı ile hissedilen!

Beyin dahi, Esmâ terkibi sonucu var kabul edilendir!

Gerçekte tüm olup bitenler, Esmâ mertebesinde olup bitmektedir!

Gerçekte, Efâl boyutu yoktur; Esmâ mertebesinde yaşayana göre!

Birkaç gündür, New York'ta 60 küsuruncu kattan Manhattan seyredilince, insanın aklına bu tür şeyler geliyor işte!

Yaşamda, tüm varlıkta, her birimde yaygın olan duygu; sevgi ve sevdiğine sahip olma ve onunla “bütünleşme” anlamında “**BİR**”leşmedir!

“**BİR**”leşmenin *farkında olmayanların* yaptıkları ise “ciftleşme” diye adlandırılır.

Birimler arasındaki manyetik çekim gücü sevginin mekanizmasından başka bir şey değildir; isim, farklı olsa da...

Yaşam sevgi üzerine kurulmuşken, bunu yaşayamayanlar, hayallerindeki bir tanrıyla meşgûldürler...

“Zâhir” olanı bırakıp, ötede sevecek aramak ancak gaflettir!

Neyi seversen sev, gerçekte yalnızca “**HÛ**”yu sevmektesin ve zaten yalnızca “**O**”nu sevmek için varsın!..

Sevgi yaşantısı cennettir; sevgisizlik ise cehennem bir türü!

“HÛ” her an yeni bir “şe’n”de iken...

Hâlâ, beynimizde kum saatiyle dolaşmak niye?

Beynindeki kum saatiyle, 2000’e girenler; ne zaman, iman ettiklerini hep tekrarladıkları **“ALLÂH”ın, her an yeni bir Zâhir oluşt**a olduğunu kavrayacaklar?

Ne zaman, dünde yaşamaktan ve dünde yaşayan ve yaşananların tekrarını beklemekten vazgeçip; an içre olanı fark edecekler?

“HÛ her an yeni bir şe’ndedir”; biz, bunun ne demek olduğunu anlayamasak da!..

Kollarınızı iki yana açınız ve sağ ile solun iki ucunu düşününüz, ne kadar uzaklar birbirlerine...

Sonra hatırlayınız, aynı bedende olduklarını ve TEK BİR beyinden yönetildiklerini... Biri başınızı kaşırken diğeri topuğunuzla meşgûl!

Öyle ise niye kınamak sol eli?

Eller kendi başlarına mı hareket ediyorlar? Yok mu kendilerine kumanda eden bir beyin?

Değer yargılarımızı yeniden gözden geçirsek nasıl olur acaba?..

“Subbûhun Kuddûs Rabbül melâiketi ver Ruh” tesbihi, melekûtun tesbihi imiş...

Bu tesbihi, acaba **neredekiler** yapar?

Nasıl yaparlar, bu tesbihi?

Bu tesbihi yapmak, ne demektir?

Bu tesbihin yapılmasıyla, **ne hâsıl olur?**

Melekût, afâkta, gökyüzünde, evrenin bir köşesinde; ya da ötesinde midir; yoksa algıladığımız boyutun, algılayamadığımız yanıyla mı alâkalıdır?

Yoksa, varlığımızı oluşturan, evrensel yaygın bir boyut mudur?

Neden, bu zikre devam etmek zorundayız? Bu zikir, bize ne kazandıracaktır?

Anlayışı kıtlar, niçin, orijini hadis olan bu tespihi, sonradan “rabbina” ekleyerek, “Subbûhun Kuddûs, rabbina ve rabbul melâiketi ver Ruh” hâline sokmuşlar; ve böylece nelerden perdelemişlerdir insanları?

Cuma saati, mübarek bir saattir...

Gecenin son üçte biri mübarek bir saattir...

Güneş doğmadan hemen önceki saat, mübarek bir saattir...

İftar saati, mübarek bir saattir...

Kadir gecesindeki “**Kadir süreci**”, mübarek bir saattir...

Ve daha nice böyle mübarek saatler...

Bu saatler, MEKKE itibarıyla mıdır?

Yoksa, kişiye özel; yani, kişinin yaşadığı yerin saatlerine göre midir?

Mekke’de yaşayan ile Kaliforniya’da, kutuplarda yaşayanların, mübarek saatleri aynı mıdır? Cuma namazı Tokyo ve New York’ta aynı saatte mi edâ edilir?

Öyle ise, ne zaman fark edeceğiz, DİN’in kişiye ÖZEL hitap ettiğini?

Ne zaman fark edeceğiz, bunun daha, pek çok düşündürücü sonuçlarını?

“ZÂHİR” ismiyle işaret edilen “HÛ”dur; derken, ötelede aramak niye?

Mükemmeli fark ettirmek için, kâmil olmayanı en mükemmel hâliyle ortaya koyunca, “HÛ”yu inkâr niye?

Algılama kapasitesine göre zâhir iken; zâhirle kayıtlamak niye?

Nisâ' Sûresi, 82. âyet:

“Kurân’ı derinliğine düşünmüyorlar mı? Eğer O, Allâh indînin gayrından olsa idi, elbette Onun içinde birçok çelişki olurdu!”

Demek oluyor ki, çelişkiler ve tutarsızlıklar ihtiva eden fikirler, Allâh İNDÎ’nden değil; çeşitli plan(!)larda yaşayan yaratıklardan kaynaklanmaktadır.

Öyle ise, bu tür çelişkili fikirler buna göre değerlendirilmelidir.

Allâh indînden gelen ilim ise, bir fikrî bütünlük içinde; bir sistem ve düzeni yansıtan ilimdir.

Her topluluk lâîk olduklarını başa geçirir...

İnsanlar lâîk olduklarıyla beraber olurlar!

Dostunu söyle; kim olduğunu söyleyeyim; mesajı önemlidir!

Değerlendiremediklerinizi alıp atacaksınız; ve sonra da ondan mahrum kalacaksınız!

Ellerinize yaptıklarınızın ve seçimlerinizin getirisi sonuçlarını yaşayacaksınız!

İsmlere, etiketlere aldananlar, müsemmaların sonuçlarını yaşarlar!
Sistemde mazerete yer yoktur!

Anlayışı sınırlı veya kıt olanlar, dünden ibret almazlar; günü yaşarlar; isimle uğraşıp, isimlenen kavram veya kişilikten perdelenirler; sonuçlarından da kaçınamazlar!..

Yarın pişman olmak istemiyorsanız, elinizdeki ilmi iyi değerlendirin; Hz. Muhammed aleyhisselâmın yolundan ve öğretisinden ayrılmayın; başka cinnî veya uzaylı diye tanımlanan planların sesleniş ve saptırmalarından korunun!

Yanıldığımızı anladığımızda telâfi etme şansınız olmayabilir.

Ne eski bir yıl bitiyor...

Ne de yeni bir yıl başlıyor!

Yalnızca, insanlar “kurabiye” imalâtına devam ediyorlar...

Yaşanan “an”lar var bilinçte...

Bir de insanların vehimleri; hayalleri, umutları...

Oysa, oyunun sonu, başından belli senarist ve yakınlarınca!

Öyle olmasaydı nereden bilebilirdi geleceği, bilenler!

**Gaybın, algılama sınırına göre var olduğunu anlayamayanlara
söylenecik ne söz var ki!**

Yeni 1000 yılınız, gerçekleri fark edip de bu boyuttan ayrılmayı
nasip etsin...

**Psikiyatrinin alanına giren “Mistik hezeyanlardan”
korunanlardan olalım hepimiz.**

Mesela, bu Pazartesi gecesi “Kadir Gecesi” olsa...

“**Tenezzül melâiketi ver RUH, fıha biizni Rabbihim**” âyetini acaba nasıl anlayabilir; ya da yaşayabiliriz?

“**Tenezzül**”, acaba, enfüsî olarak meydana gelen, bireye özgü bir yaşam boyutu açan, bir olay mı; yoksa afâkta cereyan eden, mekânsal bir olay mı?

“**Melâike**”, kelimesiyle, hangi anlam ve özellik taşıyan melekî yapı anlatılmak isteniyor?

Melek, afâktan, dışınızdaki başınıza mı iniyor? Yoksa, özünüzdeki bir boyuttan bilincinize doğru mu “inzâl” olmadı?

“**RUH**” hakikatınız olan “Tek”lik boyutu mu acaba?

Bireylerin “**RABBİ**”, onların her birinin “Esmâ terkibi” olabilir mi?

“**Esmâ terkipleri izin verirse, “Kadir süreci” içinde kişiler kendi hakikatları olan melekût boyutunu anlayabilir; ve RUH adı verilen, Vâhidîyet mertebesinin izhar oluşunu, hissedip yaşayabilir; ki yaşayan yalnızca KENDİSİ’dir**”... diye yorumlayabilir miyiz bu âyeti.

İnsanların, düşünemeyen türünün perdesidir “**İsim**”ler...

Düşünemeyen insanlar, “**isim**”lere takılır ve orada kalır!.. **İsim ile işaret olunan “Kavram”lar onlar için çok bir şey ifade etmez...**

O “**ismin**” işaret ettiği anlam ya da kavramı, herkes, kendi kafasında, diğerinden bir başka türlü anladığı için de, hiçbir ortak sonuca varılamaz...

Oysa akıllı adamlar tartışırken, önce “**kavram**”da mutabakat arar; sonra o kavrama işaret eden çeşitli isimleri bire indirgerler.

Yaşamda, akıllı insanlar için daima önemli olan “**kavram**”dır, “**işlev**”dir!..

Eğer, hâlâ isimlerle, lakap ve ünvanlarla uğraşıp; “**kavram**” ve “**işlev**”i değerlendirerek, ona göre sonuca gidemiyorsak; iki sağırın banka diyalogu devam ediyor demektir.

Karasabana bağlı beygirin peşinde tarla süren çiftçi ile; yarış atıyla hipodromda yılın yarışında birinciliğe oynayan jockey!..

Cebinde kum saati ile dolaşanla, atomik saat kullanan!

Traktör üstünde 20 kilometre hıza çıkınca, kendini Dünya yarışçısı sanan garibim ile; Dünya çevresinde uzay mekiği ile tur atıp, oradan yeryüzündeki insanın yüzündeki sivilceyi fotoğraflayan adam...

“Demiş ki;”lerin dedikodusuyla gününü tüketirken kendini âlim, ârif, velî, müceddid, mehdi, peygamber sanan mukallit ile; “görür Gözü, işitir Kulağı, söyler Dili” olarak tahakkuk eden, Sıfat mertebesi mazharı Zât!..

Mukallit...

Muhakkik...

Levvâme ya da Mülhime'nin buharlaşan sularında can verme savaşında olanlarla; Mardiyeye Okyanusunda hayat sıfatıyla Hayy, İlim sıfatıyla Aliym, Müriyd isminin işaretiyle İrade sıfatı mazharı; Kudret sıfatıyla tahakkukta olan; Semi' ve Basıyr'in mazharı olarak en ince detayına kadar gerçeklere muttali olan zât...

Çöldeki çadırından, kırbasındaki yıllanmış kurtlu suyu, Bağdat'taki “Halife”ye armağan götürmek isteyen mukallit; ve Dicle'nin kıyısındaki sarayında yaşayan “HALİFE” Muhakkik!

Ne zaman bilgi dedikodusunu terk edip, “Allâh'a firar edin” çağrısına uyacağız?

Kur’ân-ı Kerim’de “İnna...” lardaki “Biz” lafzının kaynağı olan “Alâyı illiyn”in varlığından bîhaber *mukallit*, ne bilir “**Hakikat-i Muhammedî**” ismiyle işaret edilen ve “**RUH**” isimli melek diye bahsedilen Vâhidiyet mertebesinin ne olduğunu!

Enfüsünden bîhaber; tüm anlatılanları, afâkta arayan şaşkın!

“TEK”liğin enfüsten ulaşılan bir boyut olduğunu kavrayamayıp; göklerde, uzayda “TEK” arayışına çıkan mukallit!

Tanrı kavramına, “Allâh” ismini etiketleyerek, kendini muvahhid sanan; elbette ki, bütün bunlardan habersiz olarak, bu dünyadan geçenlerden olmak üzere yaratılmıştır.

Kesret kavramının kaynağı olan “Tek mutlak RUH”tan meydana gelen tüm Melekût âlemi; ve o âlemde meydana gelen Müheymin melâike, Alâyı illiyn, ve diğer meleklerin varlığı...

Esmâ mertebesinin zuhuru olarak varlığı meydana gelmiş olan Melekût!..

Varlığını melekûttan alan tüm Efâl mertebesi varlıkları...

Elbette ki, Rasûl ve Nebi’lere inzâl yollu gelen ilim, urûc yollu keşfedilenden değerlidir. İnzâl ile urûc arasındaki fark, Rasûl ile velî arasındaki fark gibidir...

Hak, “tenezzül” eder; kul “urûc” eder!

“Melekûtundan” gâfil olan, “ALLÂH” adıyla işaret edilenden hayli hayli gâfildir... Ömrü, ismi tanrı edinerek tamam olmaktadır!

Vakit ayırıp, bu yazıları okumak lütfunda bulunan tüm dostlarım...

Allâh hepimizi, mutlu, huzurlu, sağlıklı ve de sevdiklerimizle bir arada, BAYRAMA erdirsin.

Allâh, hepimize, kolay yoldan **haddimizi bildirip**, hazmını versin; **tövbe-i NASUH** nasip etsin; **bâtınımız olan “Kendisi”ne**, yönelmeyi hibe buyursun; **nefslerimizdeki kapısını** açsın, *afâkta arayanlardan olmaktan kurtarsın...*

Bunun için de, yapmamız gerekenleri bize kolaylaştırsın...

Gördüğüm kadarıyla insanların en çok zevk aldıkları şey, kendi kendilerini aldatmaktır!..

Kendi yaptıklarına, ortaya koyduklarına bakmadan boş hayaller kurup; gerçekleşmeyince de tanrılarını suçlamak, en önde gelen değerlendirmeleridir.

Bir organının zevki için harcadıklarına bak; bir de takdir ettiğin ilim için harcadıklarına bak!..

Acaba kıyasa gelir mi?

Öyle ise yaptıklarına karşılık ne bekliyorsun ki?

İlmine göre ne kadar yaşıyorsun?

Allâh, bizi, dünyada boş hayallerle yaşamaktan; ölüm ötesinde de sükûthayallerden korusun!

Vermeden alamayacağımızı idrak ettirsin!

Ötedeki tanrın için verdiklerine değil; Özündeki Allâh'a ermek için yaptıklarına bir bak!..

Allâh Rahmetinden umut kesmek yasaktır, mümine!

“Kadere imanı” olmayanın, “ımanlıyım” dediğindeki “ıman”ı, kafasında tahayyül ettiği “tanrısına”dır; “ALLÂH”a değil!

“Allâh” adıyla işaret edilene “ıman”, “Kader sistemine iman” ile mümkündür ancak⁴.

Yaptığınız yanlışları, kadere bağlayarak savuşturmaya kalkmanız abesle iştigaldir. Zira, yaptığınızı mazur göstermeye çalışmak, size hiçbir yarar sağlamaz! Zira, ne gerekçeyle olursa olsun, ortaya koyduğunuz fiilin sonucunu yaşayacaksınız!

Sistemde mazerete yer yoktur; gerçeğini idrak edemediyseniz; **kaderin arkasına sığınmanın size bir yarar sağlamayacağını** da fark edemezsiniz.

Herkes ne için yaratılmışsa, kendisine kolaylaştırılanı başaracak ve ancak da bunun sonuçlarını yaşayacaktır.

Kolaylaşanlarına bak; geleceğini görmeye çalış!

⁴ “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda bu konuda detaylı bilgi vardır.

“İftirayı dedikodu yollu edinip, hakkında kesin bir bilginiz olmayan şeyi laflıyor ve bunu sıradan bir konuşma sanıyorsunuz... (Oysa) o, Allâh indinde azîmdir (büyük bir şey)!” (24.Nûr: 15)

“Ey iman edenler... Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz! Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allâh indinde çok nefret edilesidir!” (61.Saff: 2-3)

Kur’ân-ı Kerîm’den, “**Allâh**”a iman etmiş insanlarla, “**tanrı**”ya inanan ve *tanrılarının* kendilerini koruyacağını sanan kişiler arasındaki farkı belirleyen iki âyettir bunlar...

Ciddiyetsiz ve tefekkür sorunu olan insanlar, düşünmeden, organlarının o anki çıkarları neyi gerektiriyorsa, o çıkarları doğrultusunda konuşur, sözler verirler!.. Tâ ki amaçlarına ulaşırlar! Bu davranışları da, “**ALLÂH**” adıyla **işaret edileni kavrayamadıkları için** oluşur! “**O**”nun yarattığı sistem ve düzeni anlamadıkları için; bu aldatmacalı davranışlarının sonucunda, başlarına neler geleceğini idrak edemezler! *Bu yüzden de, zevkleri veya çıkarları uğruna insanlara gerçekleştirmeyecekleri vaadlerde bulunurlar.*

Bunun, “**imansız**” bir şekilde ölümlerine yol açabileceğini düşünüp, fark edemezler!

Kafalarında tahayyül edip varsaydıkları ilkel tanrılarına göre bir yaşam biçimidir bu onlarda.

Ey iman edenler tutamayacağınız sözü niçin verirsiniz?

“Allâh” adıyla işaret edilene iman edenler ise, bin düşünür bir söylerler. Vadettiklerini son noktasına kadar gerçekleştirirler! Yapamayacakları şeyi söylemez ve vadetmezler. Eğer bunu yaparlarsa, bilirler ki, içinde yaşadıkları sistem ve düzende bunun misliyle karşılığını alacaklardır.

“ALLÂH”a iman etmişlerden olarak ölümü tadıp yolunuza devam etmek istiyorsanız, geçmişteki bu tür yaptıklarınıza tövbe ediniz; bundan sonra, insanları, o anki çıkarlarınız veya geçici dünya menfaatleri için yapmayacağınız şeyleri söyleyerek aldatmayınız; tutamayacağınız sözleri vermeyiniz. Aksi takdirde altından kalkamayacağınız vebali sırtlanmış olursunuz!

Bak dostum, dünyadaki ömrün tümüyle cennet olsa bundan sonra -
ki mümkün değil-; daha ne kadar yaşayacaksın?

Ebedî huzur ve saadete yüz çevirmene değer mi, bir kısım davranışların?

Ya, Allâh'tan yüz çevirmene; özündeki Allâh'tan tard olmana sebep olacak davranışlarda ısrarının nedeni ne?

Özündeki ALLÂH'a mı imanın yok?

Yaptıklarının, seni ebedî huzur ortamına götürmesi konusunda mı şüphen var?

Yoksa, sisteme, sadece yaptıklarının sonuçlarına ulaşabileceğine mi yeterince imanın yok?

Yoksa, sana tebliğ edilenlere mi inanmıyorsun?

Lütfen otur, al başını iki elinin arasına; eğlenmeyi biraz bir yana koyup, beynini çalıştır!..

İnandığın ne, inanmadığın ne?.. Bu inançla, ilmine göre nereye gidersin?

Yaptıkların sonucunda eline geçenler, değer mi gelecekte yitireceklerine?

“Yarın” rüya olacak, “dün” uğruna, ebedî yaşamının cehennem olmasını kabullenene ne denilir ki?

Mesajlar – 90

Hesaptan evvel hesap ver nefesine!.. Sana, hesap görücü olarak vicdanın umarım yeter!

Duygularını sen terk edemezsen; bil ki, imanını seni terk edecek bu gidişle!

Hava, yoktur uzayda!...

Su da, yoktur!

Yer çekimi de!

Karanlıktır uzay!.. Soğuk!.. Duygusuz!

“**Can**”lıdır uzay!..

“**Şuur**”lu...

“**Dalga**”lı!

Kuşatmıştır cehennemi; hiç kalır indinde cehennem!..

Kucaklamıştır cenneti, sütüyle besler, hünelerini seyrederek!

Uzay kapsamlıdır... Varlığıyla var etmiştir insi, cinni, melâikeyi... Seyreler onlarda kendini...

Havada, ateşte, toprakta suda! Bunlardan meydana gelen tüm varlıklarda...

Varlığıyla “**can**”lı kılar hepsini!..

Havayla yaşarız biz; suyla yaşarız; toprakla, ateşle yaşarız biz!
Beşinci elementimiz, “**uzay**”dır bizim!

Uzaydan geldik; uzaya gideriz, varabilirsek!

“**Esmâ**”dır uzay!.. Mazharı sıfattır uzay!.. Hayaldir uzay!

Sükûndur; barıştır; hoşgörüdür uzay!

Kozasız yaşayamazsın uzayda! İçinde yok olup kozasız kalamazsın uzayda!

Gerçeğiyle yüz yüze gelemezsin uzayın... Çünkü sen, insanısın dünyanın!..

Çamurdan yaratıldın; toprakla gıdalandın, suyla beslendin, ateşle yaşıyorsun!

Yiyorsun, yeniliyorsun, bir fasit daire içinde yaşamını sürdürüyorsun!

Sen ey gerçekte beşinci element...

Bilir misin kendini? Sudan, topraktan, havadan, ateşten öte benliğini? Uzay kökenliliğini!

Uzayın bölünmez parçalanmaz tekilliğini!

Sanırsın ki uzay bir havasız boşluktur... Karanlıktır... Cansız, şursuz bir varlıktır!

Oysa uzay, nefesi Rahmân; saltanatı Subhan'dır!

O'nunla vardır, boyutlar; O'nunla kaîmdir dünyalar... O'nunla daimdir bitmez tükenmez yaşamlar!

Cennetin O'nunladır; kozan O'nunla!.. Yemeğin O'nunladır, suyun O'nunla... Nefretin O'nadır, sevgin O'nunla!

Kurtarırsan beşinci elementini dördünün kaydından; algıyorsun ki, her şeyindir uzay!..

Dalgalarıyla kaîm her şey... Dalgalarıyla açığa çıkmada... Dalgalarıyla seyretmede...

Dalgalarıyla “ben” olup yaşamada yine kendinde!

Ne biliriz biz kozalılar, uzayı!..

Suyu biliriz... Kâh, pınar olur kaynar, diplerden gelip açığa çıkar...

Kâh, Gayzer olur, derinliklerden, kızgın fışkırır yeryüzüne!.. Kâh, akar yol boyuna hayat dağıtır, ırmak olup; kâh toplanır göl olur, canlı yetiştirip sular insanları... Bazen toplanır büyük büyük; deniz olur, okyanus olur; ötesinde nice bilmediklerimizi barındırır, ayrı dünyalar yaşatır... Bazen artezyenle açılmış kuyu olur, kovayla çıkıp yeryüzüne insanlara derman olur!

Bazıları gidip okyanus ötelere, görürler yaşarlar ayrı dünyaları; fark ederler derin sular ötesindeki bambaşka değer ve yaşamları... Bazıları, kör, sağır, mukallit, köyünde-mahallesinde, derin suların ardındaki dünyalardan bîhaber...

Ayırır insanları başka dünyalardan, sular!..

Toprak suyla evlendi, sen doğdun! Bilmez misin anan topraktır, suyu baban!

Bedenin topraktır, içindeki su! Yaşamın toprakladır, yeşerteni su!

Ya nasıl, topraktan ateş doğdu da, seni sağlıklı kodu! Organlarında, damarlarında ısıyla seni korudu! Beyninden tüm hücrelerine akıp, onları gene sahibine bildirdi!.. Uzaya yayılıp beyninden, seni iç yüzünle yüzleştirdi!

Ak ateş kara ateş birbirini dengeler!.. Sonunda, bakalım hangisi diğerini elemine eder!

Hava!.. Dünyanın yaşamını koruyan nesne...

Hücrelerin onunla yaşar, beynin onunla!.. Ateşin onunla yanar, suyun vardır onunla! O sevdiğindir uyguladığın; bazen de düşmanındır kaçtığın! Tanımadığın ya da tapındığın! Toprak ondan meydana gelmiştir, ateş ondan; su ondan meydana gelmiştir, varlığın ondan! Toprağın toprağa gidecek; suyun havaya!

Ya sen nereye gideceksin, havan gidince havaya?

Tenezzül etti hava oldu; tenezzül etti ateş oldu; tenezzül etti toprak oldu, su oldu; tenezzül etti “sen” oldu; ya sen nereye gideceksin

beşinci element?

Toprağı mı mekân tutacaksın, suyu mu; havayı mı mekân tutacaksın, ateşi mi?

Yoksa uzay mı mekânın olacak, mekânsızlıktır mekânım, diyerek!

Sen ey beşinci element...

Sen ey maddeden doğma, beşinci boyut varı!..

Bil ki, vatan sevgisi imandandır... Gel dön vatanına!.. Mekânsızlık otağına; DOST katına! “Can”la canlanmış olarak... “Ruh”la, ruhlanmış olarak...

Tanı kendini, aş bedenini; seviyorsan özün olan “Ben”ini...

Uzayı tanı, uzayı bil!

Uzaydır, Rahıym; uzaydır Haliym; uzaydır Keriym, uzaydır Aziym!

Yansıldı aynaya, uzay koydu, adını; yarattı mahlûkatı, “adı”yla ayrı koydu varlığını...

Gel dostum, bilincinle urûc eyle... Yaşamını mi’râc eyle...

Salât eyle, selâm eyle; salât ile rahmet eyle!

Gayzer oldu Celâliyle, pınar oldu Cemâliyle; okyanustan Kemâliyle, ilmi irfan saçtı bize!

Değerlendirmezsek bu nimeti; aldığımız bu nefesi; dünyamızın tüm ziyneti, yarın hepten vebal bize!

Gelin canlar, “can” olalım... Hak’ta, hâk olalım! Varlığımızı uzaya salıp; deryada bir dalga olalım!

Sevelim, sevillelim; sevindirip, bölüşelim; yaşam O’nun içindir, her dem O’nunla seyredelim!

Kin tutma, ardından konuşma; hakkın olmayana el uzatma; yaban gözle bakıp ta, özünün-uzayın gazabını alma!

Beden sanma boyutunu; gökte sanma konutunu; “sen” mekânsız varlıksın, çıkar artık, poturunu!

Rasûl gelmiş uzayından; haber verir Yâr’ından; dersin, “*bana dünya gerek, neyleyeyim ben o Yâr’i*”!..

Bak dostum, bunca sözün kisası...

Hep, gönüller BİR olası...

Uzay bağı, HAK bahçesi!..

Erenleri, gül goncası!

Sanma uzay gayrıdır!.. Hak ayırır, Uzay gayrıdır!.. Sen seni bilmezsen, HAK, zannında ayırır!

Bil ki sözün amacı...

TEK’liği bilmeyen; RASÛL’e kulak vermeyen; Kurân’a yönelmeyen, “uzay” nedir bilesi değil!⁵

⁵ “SİSTEMİN SESLENİŞİ” kitabından...

Şehâdet ederim ki “tanrı” yoktur...

Yalnızca “ALLÂH” adıyla işaret edilen vardır!

Şehâhet ederim ki kesinlikle...

Ahmed MUHAMMED MUSTAFA aleyhisselâm,

“Abdullâh”, “Rasûlullâh” ve “HatemenNebiyin”dir!

O’nu seven, Allâh’ı sevmiş olur!

O’na şükreden, Allâh’a şükretmiş olur!

O’ndan yüz çeviren, Allâh’tan yüz çevirmiş olur!

O, ALLÂH adıyla işaret edilenin “Hüviyeti”nin “ABD”ı ve “RASÛLÛ”dür!.. Fark edene, görene ve de bu gerçeği kavrayabilene!..

Allâh’ın “Ahadiyet”ine iman etmek ve Muhammed Mustafa’nın “ABDU-HÛ” ve “RASÛLU-HÛ” oluşunu kavrayıp hissetmek ve yaşamaktan daha şerefli bir idrak olamaz...

Ben MUHAMMEDÎ’yim!

Herkes, birbirine ve her şeye bakar; fakat kimse, bir diğeriyle aynı şeyi görmez!

Herkes, aynı şeye bakar; fakat aynı şeyi, mutlaka farklı görüp değerlendirir...

Herkes, her şeyi, dışarıda değil, hayalinde görür; ve değerlendirmesini de, kendi veritabanına göre yapar!

Herkes, farklı şeyleri olduğu gibi, aynı şeyi dahi, ayrı zamanlarda, aynı şekilde değil, farklı şekilde algılayıp değerlendirir...

Hiç kimse, aynı şeyi, iki defa görmez ve iki defa aynı şekilde algılayamaz.

Herkes, her şeyi, kendi veritabanına göre değerlendirdiği için de, her şey, değerini değerlendireninden alır!

Herkes, kendi cehenneminde, ya da kendi cennetinde yaşar!

Tanrısından kurtulmanın yaşamı ise, “ALLÂH” adıyla işaret edilenin “HİÇ”lik mertebesidir!..

“ALLÂH” adıyla işaret edilen, “BAKIY”dir; gerçeğindeki uyarıyı değerlendirenler, fâni kavramını kabullenemeyecekleri gibi; “ALLÂH” ahlâkıyla ahlâklanmış olanlar da, âlemlerin, “hayal” çekirdeğinden oluşmuş bir dev ağaç olduğunun seyri içindedir.

Her an, her zerrede, yeni bir “se’n”de olandır, “HÛ”; ve dahi, bundan münezzehtir ise; bunun sonuçları ne olabilir, getirisi dahi neler olabilir?

Ya birilerinin dedikodusuyla ömür tüketenlerin yeri?

Kimileri eleştirir; kimileri eleştirilir!

İş yapanlar eleştirilir... Eser ortaya koyamayanlar da, eser bırakanları eleştirir!

Kimileri eser verir... Kimileri de, onları eleştirerek pâyeye almaya çalışır!

Basit insanlar, birbirlerinin dedikodusuyla ömür tüketirken; gelişmiş beyinler, düşünen insanlara yararlı olduğunu umdukları fikirler, buluşlar bırakmaya çalışır!

Herkes ummadığı günde boyut değiştirecektir. Yalnız başına kalacaktır kabrinde!..

Aklı olan putlarını terk edip o güne hazırlanır. Aklı olmayan ise, günlerini dedikoduyla, başkalarını eleştirmeyeyle tüketen putlarla geçirip ömrünü heba eder.

Nice kendini müslüman sanan insanı imansız gitti öteye!

Ne mutlu eser bırakabilene...

Yazık, hem kendisini hem de çevresindeki safları aldatanlara!

Bir anlayışı sınırlı veya kıt yoldaşın olmuşsa, ve ayrılamıyorsan...

Kaderini yaşayacaksın; çünkü onları yaşaman takdir edilmiş; demektir!

Cehennem içinden ateşlenir!

Cehennem dışından sarar...

Cehenneme imanla girene, cehennem:

“Ey imanlı, nûrun ateşimi söndürüyor; çabuk geç git!..”
dermiş...

Cehennem ateşini söndürecek tek nûr, Kadere ve Takdir edene imandır.

**“Kader”e iman niçin çok ehemmiyet arz etmektedir ve
“Takdire iman”dan amaç nedir?**

Bu konu iki yönden çok önemlidir insan için!

1. Olup biten her olay, tüm evrende hükmünü icra eden TEK tarafından düzenlenmektedir. Boş yere hayalinizde “*tanrı*”lar yaratıp, onlara tapınmayın!

2. Değiştiremeyeceğiniz şeyler olduğunu idrak edip; onlarla karşılaştığınızda, bu idrak ile cehenneminizi söndürün!

Bu gerçeği kavrayamayanların cehennemi, gelecekteki boyutsal yolculuklarında da kolay kolay sönmeyecektir.

İnsan, kendisine öğretilenleri ezberleyip, tekrar etmesi için yaratılmamıştır!

İnsan, söylenen kelime ve misaller üzerinde düşünüp; o idrakın kendisinde yapacağı açılımların gereğini yaşamak için var olmuştur.

“İman” amaç değil “araç”tır!..

“İman”dan gaye, iman ettiklerinin ne olduğunu kavrayıp, bunun sonuçlarını yaşamak suretiyle, yaşamında yeni bir düşünsel boyuta geçmektir.

“İman ettim” deyip, orada kalıyorsanız; “iman” ettiklerinizin ne olduğunu, neden ve hangi amaçla bildirildiğini anlamıyor; sonuçlarını günlük yaşamınıza indiremiyorsanız; biliniz ki “iman” etmiş değilsiniz!

“İman” ve “İslâm”ın getirisini yaşayıp, bunun semerelerini elde edemiyorsanız, kendini bu kelimelerle etiketlemiş herhangi bir yaratıktan farkınız yoktur!

Kendi muhasebesini ilmine göre yapamayacak ölçüde dünya zevkiyle uyuşmuş vicdanlar, ancak “ölüm” ile ayılacaklardır ki; o zamanda iş işten geçmiş olacaktır.

Şubat sert geçirdi İstanbul'da... Kar diz boyu olurdu 55-57'lerde... Merdivenle kayardık yokuş aşağı; sokaktaki akranlarımızla... Kimimiz on, kimimiz on beşindeydik!

Düşünmezdik, soğuğu, odunu-kömürü! Ekmek elden su göldendi... Kenarı tırtıllı beyaz 10-20 paralar sanırım daha tedavülden kalkmamıştı! Ortası delik 1 ve 2.5 kuruşlar, yani yüz paralar söz konusuydu!

Şimdi “**milyon**” konuşuluyor “**para**” değerinde olarak...

İstanbul, “köy” oldu; köyleri şehir yapalım, derken!

Pek çok şeyler değişti zaman içinde, ama, eski kışlar galiba geri geliyor!.. Şubat, çetin geçeceğe benziyor!

Kar yağacak bir yerlere gene görünen! Fırtınalar var ufukta! Yok mu bir nefesi(!) kuvvetli, püf deyip uzaklaştıracak o fırtınaları!!!

Merhamet oluna suçu-günahı olmayanlara, evi-barkı, aşı-ocağı bulunmayanlara; çilede sıkıntıda olanlara...

Allâh selâmet vere, tüm dürüst, samimi, inançlı gönüllere... Çok çok kısa sürecek dünya çıkarları uğruna, sonsuz hayatını feda etmeyenlere...

“Allâh Rasûlüne” iman etmedikleri için ölüm ötesi yaşam korkusu bulunmayanlar, insanları koyun gibi güder ve sülûk gibi emer!..

Yöneticileri böyle olan toplumlar, geri kalmaya ve güdülmeye mahkûmdur!

Böyle bir düzen içine düşmüş olanların, ölümden başka kurtuluş yolları yoktur! Çünkü bu kangrenin ilaçla tedavisi yoktur artık!

Bu durumda akli olanlar, ölüm ötesi yaşamı kazanmaya önem verip bu yolda çaba sarfederler ve dünyayı isteyenine terk ederler.

“**Müslümanım**” etiketi yapışık ancak yaşam biçimi ve davranışları “İslâm”ın gereklerine uymayan “iman”sızların sayısı bugün yeryüzünde her zamankinden çok olduğu içindir ki; müslümanlar, üçüncü Dünya ülkeleridir ve silahlı kuvvetler cumhuriyetleri içinde yaşamaya mahkûm olmuşlardır.

İster “**uzaylı**” deyin, ister “**cin**” deyin, ister başka bir adla anın, sonuçta, normal gözle bakanların göremediği, ancak bir kısım insanların gördüklerini iddia ettikleri, bazı varlıklar vardır, farklı bir boyutta yaşamakta olan! Bunlar, gözden beyine giden mesajlarla değil, beynin direkt olarak algıladığı bir kısım dalgalar ile o kişiye “**görülür**”(?) olmaktadır.

Bir kısım beyinlerin algıladığı bu dalgalar, aynı zamanda bizim “**ruh**” adıyla bildiğimiz, ölüm sonrası bedenimizi de meydana getiren dalga türüdür.

İnsan beyninin ürettiği bu dalgalardan oluşan bazı “**veli**” “**ruh**”ları yani ölüm ötesi yaşam bedenleri de, diğer boyut canlıları gibi, ölüm ötesi yaşam boyutundan, bu dünyadaki bazı kişilere benzer türden dalgalar yollayarak, görünebilir...

Nitekim, ölümünden üç gün sonra inananlarına görünen Hz. İsa aleyhisselâm ile, Hızır aleyhisselâm dahi, bu yoldan görülmüşlerdir.

Ne var ki, normal gözün göremediği bu tür dalgaları algılayarak, “gören(?)” insanlar, çoğu zaman yeterli veri altyapısı olmadığı için, **gördüğü “cin” olmasına rağmen, oyuna gelerek “veli” gördüğünü sanır.**

“Vicdan” özündeki **Hakk**’ın seslenişidir!..

Eğer, vicdanın seni bir konuda uyarıyorsa; buna rağmen, şartlanmaların, tabiatın ya da benliğinin iteklemesiyle o davranışa devam ediyorsan, yanman mukadderdir!

Eğer, vicdanın seni hiç uyarılmıyorsa, o zaman, zaten sana söylenecek bir şey kalmamış, demektir!

İnsanlarla ilişkinde; arzularınla, korkularınla, ya da tanrı görüyor anlayışıyla hareket edip; vicdanına kulak vermiyorsan, bil ki yalnız kalacağın o yolun sonu sana iyi şeyler getirmeyecek...

Kâbus ta mı görmedin hiç?

“Yarın ne getirecek?”

Çoğumuzun kafasında bu soru vardır...

Acaba cevabı ne?

Kesinlikle bilin ki, bu sorunun cevabı **“DÜN”**ünüzde gizlidir!

Belki bir dakika, **belki bir nesil önceki “dün”de!**

Dedesi erik yemiş torunun dişi kamaşmış, uyarısından başlayıp, bir an önceki davranışınıza kadar gelen bir çizgiyle...

“Gen” ilmi hakkında bilgimiz arttıkça göreceğiz ki, **“irsiyet”**in rolü **tahminlerimizin çok fevkinde önemli.**

Siz, bu gerçeği bilin; ister bir nefes sonraki **“yarın”**, ister bir yıl sonraki **“yarın”** için şu **“an”**ınızı ilminize göre en mükemmel şekilde değerlendirmeye çalışın!..

Ki böylelikle, **torunlarınıza kamaşmış bir diş değil; gür sesli bir “vicdan” bırakmış olursunuz!**

“ALLÂH” adıyla işaret edilen evrenlerin yaratıcısı indinde, “din” İslâm’dır!

İslâm’ı akıllı insan değerlendirebilir!

Ahmaklar ise, anlayışsız oldukları için, “İslâm” a karşı çıkarlar ve düşmanlık ederler!

“İslâm”, evrensel (gerçek anlamıyla) bir sistemdir ki; “doğa kanunları” denilen tüm kanunlar dahi bu sistemin bir parçasıdır!

Gökte, ötede bir tanrıya tapınma kavramının yanlış ve geçersiz olduğunu vurgulayan ve insanlığı bu yolda uyarın Allâh Rasûlü; ne bildirmişse doğrudur, kesindir ve içinde yaşanan sistemin mekanizması gereğidir!

Kim, Allâh Rasûlü’nün dediklerini değerlendirirse, kendisi kazançlı çıkar ebeden!

Kim, Allâh Rasûlü’nün dediklerini değerlendirmese, kendisi kaybetmiş olur ebeden!

Zira, Allâh Rasûlü, insanlara, bir tanrının gözüne hoş görünmeleri için değil; özlendeki, hakikatleri olan “ALLÂH” adıyla işaret edilene ermeleri; içinde yaşadıkları sistemi değerlendirerek ebedî huzur ve saadete ermeleri için bildirimde bulunmuştur.

İslâm’ı değerlendirmek ya da değerlendirmemek sistemdeki bir mekanizmayı değerlendirip kullanmamaktır!

Ahmaklar ise, deve iğne deliğinden geçmedikçe bunu anlayamayacaklardır!

Not: “İslâm”, 1400 yıllık yorumlar bütünü değil; Allâh Rasûlü’nün bildirdikleridir!

Yumurtası içindeki civciv kasılıyordu; **“benden büyük yok bu dünyada”!**

Kozası içindeki insana göre de, ondan daha iyi bilen yok!..

Bir yanda, şeyhim, efendim, **“Mehdi”**m her şeyi en iyi bilir; ben, o ne derse onu yaparım; diyen mahalleli!..

Dünyası, mahallesinden ibaret!.. En büyük, “efendi”si!.. O, kutup; o, gavs; o, Mehdi!!!

Evrensellik kavramı uğramamış mahalleye hiç!

Evrenselliğin ne olduğundan habersiz mahalleliler; ağalarını, şartlarını bilmedikleri Dünya’nın kurtarıcısı olarak görmeye devam ediyorlar!

Diğer yanda, kendini **“kurtarıcı”** görüp, *doğa güçlerini emirlerinde sananlar!*

Dünya, bugünkü kadar traji-komik yaşamadı!

Evrimle gelen nesil “**insansı**”, Âdem’den gelen nesil ise “**insan**” adını alır, demiştik geçmiş kitaplarımızda ve bunun izahını yapmıştık gene onlarda...

Allâh’ın bir topluma rahmet ve merhametinin alâmet ve işareti odur ki, onları derinden yönetenler, “**insan**” sınıfındandır...

Allâh’ın bir topluma gazap ve Celâlinin alâmet ve işareti de odur ki, onları derinden yönetenler, “**insansı**” sınıfındandırlar!

Toplumlar, hâl diliyle, hâllerine göre yöneticilerini talep ederler ve Allâh da onların bu taleplerine icabet eder!

“İnsansı”lar şartlanma yollu ezberler gelen verileri ve doğruluklarını sorgulamazlar evrensel sistem içinde... Ölüm ötesi kavramları genellikle gelişmemiştir... Vahşi tabiatlıdırlar, en gelişmiş toplum içinde ve o görüntüde olsalar dahi... Bazen müslüman bazen ateist olurlar, ama iç dünyalarında insanlara hükmetme, eziyet etme, işkence etme duygusu hiç kaybolmaz. “Müslüman” görünürler ama “iman”la alâkaları yoktur; hayallerindeki kendi var ettikleri tanrılarına tapınırlar. Tanrıları uğruna da insanlara yapmadıklarını bırakmazlar!

Bir kısmı da yoğun şartlanmalı eğitim altında beyni yıkanarak yetişir... Düşünme ve sorgulamadan mahrum olarak, “İnsan” olmayı anlamazlar. Yasakçı zihniyete sahip faşist anlayışla yetişirler. Herkesi hükümleri altına alıp, herkesi kendileri gibi yaşatmak için her yola başvururlar! Fikir tartışmasına asla giremezler, çünkü ezberlediklerini tartışabilecek zihinsel derinlikleri yoktur! Yaşam dünyadan ve bedensellikten ibarettir onlar için.

“İnsansı”ların dünyasında en belirgin özellik, “ZORLAMACI” ve “HÜKMETMECİ” olmalarıdır...

Yaşamı boyunca cennetliklerin amelini işleyip; ölüme bir karış kala cehennemliklerin amelini ortaya koyup o hâl üzere ölenler de bu “İnsansı”lardır işte.

Bir mümine kâfir diyenin kendisi kâfir olur ve bu hâl üzere ölürse imansız olarak ölmüş olur.

“İslâm”ı anlamış ve “Allâh” adıyla işaret edilene iman etmiş olanlar, tasavvuf dünyasında görülen kemâl ehli zâtların “HOŞGÖRÜSÜ” ile yaşarlar ve asla dayatmacı olmazlar. Çünkü onlar “İnsan”dır.

Gül ve kaktüsü aynı materyalden dünyada yaratan “**ALLÂH**” adıyla işaret edilen; “**İnsan**” ile “**İnsansı**”yı da gene aynı dünya üzerinde aynı materyalden değişik şekilde var etmiştir!

Cehennemde ebedî yaşamak üzere “İnsansı”ları; cennet boyutunun varlıkları olarak da “İnsan”ları halk etmiştir!

Görünüşte, beden boyutu itibarıyla bu ikisi birbirinden farklı olmaz!

Hatta, zaman ve mekâna bağlı olarak, ortaya koydukları fiiller bile, karşımızdakinin, bunlardan hangisi olduğu hakkında kanaat oluşturmaz kolay kolay!..

Ancak, kişinin yapısındaki güçlü hayvansı-bedensel dürtüler, bilinç boyutuna kolay kolay yönelememe, taklit, aşırı hırs, hükmetme, eziyet etme; başkalarını düşünmekten, sorgulamaktan yani “**İnsan**” özelliklerinden uzaklaştırma ve *taklide yönlendirme* gibi vasıf ve davranışlar “**İnsansı**”lığa işaret olabilir!

İçinde bulunduğu ortam şartları gereği taklit yollu müslümanlığı benimsemiş; bu yolda, bilinçsizce aşırılığa kaçarak, insanlara hayvanca yönelmiş pek çok “İnsansı” mevcuttur!

Dünya’da, “İslâm” dinine leke sürmek isteyen, sayısız, provakatör ajan “İnsansı” da gene gözardı edilmemelidir.

Bunlar, “**İnsan**” olarak “**İslâm**”ı benimseyip kavramışlar için perdedirler, başkaları önünde.

“**İnsan**” olarak yaratılmamışlığın, devası da yoktur!

Yaşayan ölüler, vardır!..

Diyeceksiniz ki, bildim!.. Yok, öyle bildiğiniz türden bahsetmiyorum... Yani, “**ölmeden evvel ölmüşlerden**”, söz etmiyorum!

Bunlar bedenen yaşayan, şuuruları sukûta ermiş olanlar!.. Yaşarken ölmüşler!

Kimi otuzunda, kimi otuz beşinde, kimi kırkında, kimi altmışında yaşıyor olmasına rağmen, ölmüşler!..

Sanki zombiler!

Zombiler gibi mezarlardan değil de, **yataklarından kalkıyorlar** sabahları!..

Kafalarında var olan tek fikir **hırs!**

Kimi para, kimi koltuk, kimi isim yapmak, kimi de seks aleti için yaşıyor yalnızca!

Bir gün bir yerlerdeyken, bir şey olmuş, ölü vermiş vicdanları; düşünme organları, “insan” yanları!

Bu hırs uğruna ezip, çiğneyip, vurup geçtiklerinin sızlattığı bir vicdanları da kalmamış!

Ne “Allâh”tan ayrı düşünme korkuları kalmış, ne de “Rasûlullâh sevgisi” ve ebeden O’nunla beraber olma arzuları!

Tek amaçları daha fazla para, daha iyi yaşamak ve seks yapmak!..

Artık yalnızca kendilerini, **bedenselliklerini** düşünür hâle gelmişler bu yaşayan ölüler!

Artık kâr etmez onlara ne nasihat, ne bir dost!

Onlar yaşayan ölüler!..

Yaşayanlarınsa, imtihan soruları olurlar yalnızca!

Zor değil bu işler dostum...

Hatta kolay!..

Sadece, her şeyi dilediği gibi yaratan ve her an onlar üzerinde dilediği gibi tasarruf etmekte olan TEK bir SİSTEM bilincine iman et!..

Sonra, seyretmeye başla, o Sistem bilincini...

Evrensel SİSTEM bilincini...

Seyredebildiğin kadarıyla seyreyle kalp gözünle, tüm boyut ve katmanlarıyla, SİSTEMİ ve o SİSTEMDEKİ BİLİNCİN eserlerini...

Yerli yerinde bulursun o zaman her şeyi...

Cehennem seni yakmaz olur!.. Cennet seyrin olur!..

Sakın ola ki, bu evrensel SİSTEMİ, “ALLÂH” adıyla etiketleyip sınırlama..

Tüm algıladığımız ve algılayamadığımız evrenler ve Sistemler, “ALLÂH” adıyla işaret edilen indindeki, sayısız “nokta”lardan yalnızca bir noktadır!..

“ALLÂH” adıyla işaret edilen, yaratılmış Esmâ bileşimlerinin kavrayışının ötesindedir!

Yaşadığımız Dünya üzerindeki hayat, ölüm ötesine göre saniyelerle ifade ediliyor. Tıpkı, yaşadığımız ve algıladığımız sürece göre, RÜYA süresi kadar!..

Peki, hiç durup, gerçekçi biçimde düşündünüz mü, bu yaptığımız kavgaların sonucunda, kırıp incittiğiniz insanlarla elinize ne geçti?

Olmayan tanrıyı mı sevindirdiniz?

Yoksa benliğinize bir pâyeye mi kazandınız?

Bunların hiçbir değer ifade etmediği boyuta geçtiğiniz zaman, bunlara acıyıp yanmayacağınızı mı sanıyorsunuz?

O ortam şartlarını ve gerçeklerini sorgulamayıp, ona göre hazırlanmayışınıza pişman olmayacak mısınız?

Dünya’da bağlanıp kopamadığınız her şeyden kopmanın, azabını tatmayacak mısınız?

“Ölmeden önce ölürek” cennet yaşamına geçmek için ne bekliyorsunuz?

Dini imanı paradır bazılarının!..

Dini imanı sekstir bazılarının!..

Dini imanı şan şöhret, isimdir bazılarının!..

Tüm inançları, laftadır, göstermeliktir!

Tanrıya tapınırlar; peygambere inandıklarını söylerler; Kurân'ı yataklarının tepesine asarlar; ölümlere okurlar!

Yaşayan ölümlerdir artık onlar; zombi olmuşlardır; farkında değillerdir!..

Tıpkı, ölümü tadanların, ilk aşamada öldüklerini fark edememeleri gibi; onlar da yaşayan ölü olduklarının farkında değillerdir!..

Kiminin şeyhi vardır, kiminin hocası efendisi!..

Sanırlar ki, onlara verdikleri rüşvetlerle ölüm ötesinde kendilerini kurtaracaklar!

Zavallılar, parayla seksle, isim yapmakla öylesine hücrelerine kadar konsantre olmuşlardır ki, “ALLÂH” adıyla işaret edilenin ne olduğunu düşünmeye dakika ayıramazlar! Hiç farkında değillerdir “Allâh Rasûllüğünün”ne olduğunun!

Güya müslüman ülkede, müslümanlar arasındaki, müslüman etiketli, yaşayan ölümlere acıyın ve saygı duyun!..

Kurtlara böceklere yem olmak üzere mezara yalnız başlarına atılacakları güne kadar!

Mesajlar – 111

Ne mutlu, iman sahibi olarak, imanını doğrultusunda, her türlü cefa ve sıkıntıya katlanabilenlere...

Ne yazık, para, seks, isim uğruna âhîretini satanlara!

Dünya’da yaşarken, bugüne kadar bildiğiniz kişiliğinizden arınıp, **“evrensel kişilik”** edinemediyse; hâlâ da, bu yolda bilgi ve enerjinizi kullanamıyorsanız, bu hâl üzere ölümü tadacaksınız, demektir.

“Evrensel kişilik” nedir bunu kavrayabildiniz mi?

“ALLÂH” adıyla işaret edilenin ne olduğunu kavramamış olanların, “evrensel kişiliğini” fark etmesi de mümkün değildir.

“Evrensel kişiliğini” fark edemeyenler, geçmişte “bühl” olarak tanımlanmışlardır...

Onların tüm beyinsel faaliyetleri, dünyada bırakıp gidecekleri şeyler üzerine hasrolmuştur...

Onlar için önemli değildir “evrensellik”!.. “Evrensellik” kavramının yanına bile yaklaşamazlar.

Daha iyi nasıl yerler, daha çok nasıl ve kiminle seks yaparlar, daha çok nasıl kazanırlar, isimlerini daha çok nasıl duyururlar! Tüm yaşamlarını buna ayırmışlardır... Belki bazen de vicdanlarının sesini bastırmak için bir umre ya da hac yapar, sadaka, zekât dağıtırlar.

Tüm varlıkları bir çukurluk bedenleridir; oysa farkında bile değillerdir bunun!

“Evrensellik nedir”; “evrensel kişilik nasıl oluşur”, bunlara ancak o istidat ve kabiliyetle yaratılmış olanlar önem verirler; ve ona göre yölenirler...

Gerisi içinse, “biri daha gitti sürüden!” derler.... Hepsi o kadar.

BİR'LİĞİN GÜCÜ

Birlikte hareket etmek adına, “**KAZ**”lardan alınacak dersler.

Göç eden kazları havada süzülürken hiç izlediniz mi?

“**V**” şeklinde bir formasyonla uçtuklarını fark etmişsinizdir.

Bilim adamları araştırmış, “**Bu kazlar neden V şeklinde grup yaratarak uçarlar**” diye.

Sonuçta kazların hiç de “**kaz kafalı**” olmadıkları ortaya çıkmış. Hatta bizlerin ders alacağı noktalar var...

Uçan her kuş, kanat çırpıtığında arkasındaki kuşa onu kaldıran bir hava akımı yaratıyor. **V** şeklindeki formasyonla uçan kaz grubu, birbirlerinin kanat çırpınırlarındaki hava akımını kullanarak uçuş menzillerini yüzde 71 oranında uzatıyorlar. Yani tek başına gidebilecekleri maksimum yolu, grup hâlinde neredeyse ikiye katlıyorlar.

Bize çıkan ders: Belli bir hedefi olan ve bu hedefe ulaşmak için bir araya gelen insanlar, oraya daha kolay ve çabuk erişirler. Çünkü birbirlerinin çekimini kullanırlar.

Bir kaz V grubundan çıktığı anda uçmakta güçlük çekiyor, çünkü kaldırıcı hava akımının dışında kalmış oluyor. Bunun sonucu olarak hemen formasyona geri dönüyor ve “V”nin gücünü kullanıyor.

Bize çıkan ders: Kafamız kaz kadar çalışıyorsa, bizimle aynı yöne gidenlerle bilgi alışverişini sürekli kılarız.

Başta giden **V lideri** önünden gelen hava akımı olmadığından yorulduğunda en arkaya geçiyor; hemen arkasındaki lider konumuna geçiyor. Bu değişikliği sürekli yapıyorlar.

Bize çıkan ders: Liderliği paylaşmak ve zor işi rotasyonlu yapmak, hedefe ulaşmada ivme kazandırıyor.

Gerideki kuşlar öndekileri daha hızlı gitmek üzere uyarıyor.

Bize çıkan ders: Takım ruhu.

Formasyondaki bir kuş hastalanırsa veya bir avcı tarafından vurulur da uçamayacak hâle gelirse... Düşen kuşa yardım etmek üzere formasyondan iki kaz ayrılıyor ve korumak üzere yanına gidiyor. Tekrar uçabilene kadar veya ölümüne kadar onunla beraber kalıyorlar. Sonra gidip bir V formasyonuna katılıp kendi gruplarına ulaşmıncaya kadar beraber uçuyorlar.

Bize çıkan ders: İşler zorlaştığında kenetlenmenin faydası var. Kazlar bile birbirlerine destek oluyorlar zor duruma düşen için!

2000 devrimini hayallerinde, öteden bir balon olarak düşünenler, hâlâ o balonun gökten inmesini bekliyorlar... Ya da bir UFO'nun gelmesini... Devrimlerin tüm şiddetiyle başladığının farkında değil kimse, çünkü başka türlü hayal ediliyor ve bekleniyordu!..

Önce gecenin zulmeti sonra günün aydınlığı gelir.

Şu değişime bir bakın ve görmeye çalışın...

Akı kara, karayı ak; doğruyu yanlış, yanlış doğru; realiteyi sapma, sapıklığı realite; soyanı, sömüreni yüce, doğruları yazanı, hakkını arayanı ÖCÜ, tukaka gösteren DECCALİYET adamlarıyla her yanı sarmış, her şeye hâkim duruma gelmiş; hâlâ topraktan fırlayacak ya da uzaydan gelecek bir DECCAL bekliyorlar!..

Gelecek olanı bundan daha ne betelerini getirecek ki!

Pes!..

Yuh OLSUN!..

Bu ne basîretsizlik!

Bu, ne kadar hayal dünyasında yaşamak!..

İnsanlık tarihinde değerlerin bu kadar ters-yüz edildiği bir devir yaşanmamıştır!

Ruhlarımı, varlıklarımı, benliklerini “deccaliyete” böylesine satan ya da kiralayan bir topluluk görülmemiştir!

Deccal devrinde olacakları söylenenlerin, neredeyse hepsi gerçekleşmiş... İnsanlar, cennet diye cehenneme davet ediliyor; cehennem cennet gösteriliyor; cennetse cehennem!.. Ve hâlâ daha, DECCAL bekleniyor!

Dünya mehdilerden geçilmiyor, belki de bunlardan biri gerçeği; biz hâlâ *eli kılıçlı beyaz atlı mehdi gelip yeldeğirmenleriyle savaşacak* beklentisi içindeyiz!

Acaba gerçek Mehdi ya da nezir veya her ne isimle anılırsa anılsın o işlevde biri, böyle bir dünyada elinde kılıçla ortaya çıkıp yeldeğirmenleriyle savaşacak kadar salak bir savaşçı olabilir mi!

Beyni iflas etmiş, düşünmesini unutmuş, emir-komuta ile denilenleri yayan yaşayan ölüler olan zombiler arasında kalmış beyin sahiplerine, iman ehline, Allâh güç kuvvet, direnç, sabır ve yürek ihsan buyursun... Gerçekleri idrak ettirsin.

Not: Hadiste otuza yakın sahte Deccal'den bahsediliyor gerçeği öncesi çıkacak Dünya'nın çeşitli ülkelerinde. Bu “deccaliyet” de olabilir kanaatimce.

“B y klerim Seni anlamıyorlar diye  z lme  stadım... Biz büyüyünce belki de Seni anlarız”!..

“Ayça”dan...

“İnsan”ı zirveye götüren kuvveye eskiler “**Himmet**” demişler...

“**İnsan**”ı tüketen kuvveye ise “**HIRS**”!

Bunları, kısaca, “**daha**” ile tanımlayabiliriz...

“**İnsan**” için bedene dönük hedefler, olursa olur, olmazsa aldırma; türündendir.

“**İnsansı**” için bedene dönük hedefler, tek amaçtır!.. Hatta bedenin arzuları için, parasını, adını, yuvasını ve değerli bildiği ne varsa hepsini feda edebilir. Dinini, inancını bile terk edebilir. Çünkü onlar zaten lafta mevcuttu! Çevresindekiler hiç önemli değildir; “insansı” sırf bedeni, zevk organları için yaşar!.. Lâyığını da bulur!

“**İnsan**” ise bilinç için yaşar... “Allâh” adıyla işaret edilene ermek en büyük idealidir! Dünyevî ve maddi kayıplar onu hiç üzmez... Para, seks, nam-isim onda fazla bir değer taşımaz.

Yaşadığı her an kimlere ne kazandırabilirim ebedî yaşamı itibarıyla; diye düşünür ve her anını bu yolda değerlendirir.

Bunlara “himmeti âli kişiler” derler... Onlarda “**Daha...**” ebedî yaşama dönük olarak geçerlidir.

“**İnsansı**”da ise “**daha...**” ya paraya dönüktür ya sekse, ya da isim yapmaya... “**Hırslı adam**” ya da “**hırslı kadın**” derler...

Cehennem ateşinin bir adı da “**HIRS**”tır; ki, bazıları yanmaktan âdeta zevk duyar; yanmak için, adını, parasını, yuvasını feda eder **bir değersiz uğruna!**

Bu uyarıları dikkate almayanlar, elbette ki yaptıklarının sonuçlarına katlanacaklardır ebeden.

“Her kişi, ne için yaratılmışsa, ona o iş kolaylaştırılır!”

Kurban kesmek imkânı olan, kurban keser ve etini mümkünse tamamıyla, et alma imkânı olmayan fakirlere dağıtır...

Bu bir yoldur...

Ancak, yenilip ertesi günü dışarı atılacak et yerine, o parayla insanlara âhiretlerini, ebedî yaşamlarını kazandıracak bilgileri ihtiva eden kitaplar veya kasetler de dağıtılabılır!

Bu da bir yoldur!

İslâmiyete düşmanlığın bu kadar açık ve güçlü olarak sergilendiği; insanların, “DİN”den uzak kalmaları için bu kadar mücadele edildiği bir ortamda, insanlara ilim verilmesi, imkânı olanlar için farzdır!

Eğer müslümanlar yıllarca, bina-yurt-cami gibi toprağa ölü yatırım yapacaklarına; insanlara gerçek İslâm Dini’ni öğretecek yayınları dağıtsalar; insanları ilimle mücehhez kılsalardı, sanırım bugün çok daha farklı şartlar altında olurduk.

Ne yazık ki, insanları ilimlendirmek için kullanılması gereken para, uzun yıllardır, cennette köşk ya da huri satın almak isteyen bilinçsiz müslümanlar tarafından, taş-a-toprağa yatırılarak bugünkü ortama gelinmiştir.

Lafta yüzde 99’u Müslüman olan ülkede, **İslâm Dini tanınmıyor; insanlar Kur’ân hükümlerinden öcü gibi kaçıyorlarsa**, bunun vebali, biraz da ellerindeki imkânı bu yolda kullanmayıp, onlara bu ilmi ulaştırmayanlardadır.

İlim, kadın-erkek her müslümana en öncelikli farzdır... Maddi imkânı müsait olan tüm müslümanlara, imkânlarını, insanlara ilmin ulaşması için değerlendirmeleri de farzdır.

Elbette bu, bizim anlayışımızı paylaşınlara göre.

Küçücük dünyaların büyük insanları!

Mahalledeki, köydeki, “şehir”deki, “avropa” ya da “Amarika”daki, 100 ya da 1000 metrekarelik evinde; minik dükkanında ya da koca fabrikasında yaşayan büyük(!) insan!..

Oturduğu yerden hüküm veriyor falanca ya da filanca hakkında; işçi ya da fabrikatör hakkında; bir siyasî ya da bir komutan veya bir devlet başkanı hakkında!..

Hatta, dünyalar, yıldızlar, uzay, evren hakkında!..

Daha daha, yargılıyor tanrısını yanlışlarını bularak; gizliden ya da açıkta!

Kimine merteye veriyor; kimini çıkarttığı tepeden tepip çukurlara yolluyor...

Böylece kendini tatmin ediyor!

Takdir sonucu eline geçen parayla son model giysiyi, güzelleşme nesnelere, eşyayı, arabayı alıyor; **ama ne yazık ki, aynı parayla, bevin edinemiyor!**

Ve o beyinsiz gövde, her sıkıştığında, gerçekte hiçbir zaman var olmamış tanrısına sığmıyor! Sorunları gökteki tanrısına havale ediyor!.. Rahatlamaya çalışıyor!

Ama bir de geceler var!

Geceleri, bir yatak-yastıklık, geçici mezarına girip hayal, kuruntu, korku ve umutlarıyla baş başa kalıyor. Bundan da hiç

ibret almıyor!

Sonra bir gün, dünyasına bir iğne saplanıyor, patlayıveriyor balonu!

İyiler kötüler, hepsi bitiveriyor!.. Kalıyor yaptıklarının sonuçlarıyla baş başa!..

Dünya bitti; perde indi!.. Küçük dünyaların büyük insanlarından biri daha, canlı canlı, aklı başında toprak altına gitti!

Kebapçılardan çıkmayanların; barbeküde bonfile, pırzola çevirenlerin; stres atmak için çıktığı balıktan dönenenlerin oturup kurbanlara acıdıklarını söylemelerini “timsahın gözyaşları” olarak niteleseک sanırım hiç yanlış olmaz!..

“**Hac Bayramı**”, zaman içinde “*Kurban bayramı*”na dönünce, halkın dilinde “*kavurma bayramı*” niye olmasın ki?

Oysa gözden kaçırılmaması son derece önemli olan bir gerçek var?

“DİN”deki kurallar *uzaydaki bir tanrının, bizim yaptıklarımızla eğlenip zevklensin diye, keyfi kararlarından mı oluşmuştur?*

Yoksa...

Her birinde yüz milyarlarla yıldızın yer aldığı milyarlarca galaksinin yüzdüğü evreni Yaratan ve “ALLÂH” adıyla işaret edilenin, oluşturduğu SİSTEM ve DÜZEN bilinsin; onun şartlarına göre yaşanarak, geleceğimiz cehennem olmasın; diye mi Allâh Rasûlü tarafından bize bildirilmiştir “DİN”?

Bu ikisi arasındaki farkı anlayacak çalışır beyin kapasitesi olmayanların; “DİN”deki konuları değerlendirip, günün şartlarına göre gerekli çözümleri bulup açıklamaları mümkün değildir!

Gök tanrısına tapınmaktan arınmamış sarıklı-cüppeli veya aydınsı görünümlü “*din adamları(?)nın*” sunacakları çözümler, mukallitlere sorunlar yumağından başka bir şey getirmeyecektir!

1986’da ilk defa yazdığımız “DİN” bir SİSTEM ve DÜZENİ açıklamaktadır” gerçeği kabullenilip; bu sistem ve düzen değerlendirilmedikçe; ne göktanrı kavramından arınılır; ne şirkten

kurtulunur; ne “Hakikat” görülür; ne “İSLÂM DİNİ”nin yüceliği ve uyulası zorunluluğu fark edilir; ne de güncel sorunlara cevap bulunabilir!

Tek kurtuluş yolu, “DİNİ ANLAMADA REFORM” yapıp; “İSLÂM DİNİ”ni ve “ALLÂH RASÛLÜ”nü gerçeğiyle anlayarak, gereklerini günlük hayatımızda yaşamaktır!

“Hac” etmek suretiyle “anasından yeni doğmuşçasına tüm günahlarından arınan” mümin kardeşlerimizin bayramını paylaştığımız bu günde; hepimizin böyle bir bayram yaşamasını diler...

“ALLÂH”tan, “ego”muzu kurban etmeyi bize kolaylaştırmasını; gelecekte yanmamıza sebep olacak her şeyden uzak kalmayı; ve hepimizin sonsuz mutluluğa ulaşmasına vesile olacak şeyleri bize nasip etmesini niyaz ederim.

İnsanlar, karşısındakilerin, her söylediklerine inanacak kadar saf olduğunu düşünüyorlar; “Allâh”ın da, haklarında, kendi dillerindekine göre hüküm vereceğini sanıyorlar!

Önemli bir sorun bu!

Sınırlı beyin kapasitemle, insanların söylediklerine değil, uygulamalarına bakıyorum!..

Bu ilmi paylaştıklarını söyleyenlerin, bu ilmi günlük yaşamlarında ne kadar uyguladıklarına bakıyorum! Tavsiyelerimi ne kadar dikkate alıp; günlük hayata ne oranda geçirdiklerine bakıyorum... Böylece onların, ne kadar samimi olduklarını, açık seçik görüyorum uygulamalarından!

Bunun ötesinde, dille söyledikleri, benimle olan mesafelerini hiç değiştirmiyor! Her kişi, bu ilmi ve uygulamasını paylaştığı oranda yakın bana!

İş böyleyken...

“Tanrı” olmaktan münezzeh “ALLÂH” adıyla işaret edilen, sizi özünüzdən gelen bir biçimde, dilinize göre değerlendirerek, dilinizdeki karşılığını mı verecektir bir sonraki aşamada?

Yoksa uygulamalarınızın, ortaya koyduklarınızın sonuçlarıyla mı karşılaştıracaktır “HASİYB” olan “ALLÂH” adıyla işaret edilen?

Nereden nereye geldiniz ve nereden nereye gidiyorsunuz hâlinizi düşünün!

Beni saf yerine koyup, karşısındakinin dilindekilere göre

düşündüğümü sananlar, neler kaybeder bilemem ama; uygulamaları ortadayken, “ALLÂH” adıyla işaret edileni, dilindekiyle kandırabileceğini düşünüp; diliyle fiili bütünleşmeyenler, tüm ebedî hayatını yitirecektir; bunu kesinlikle biliyorum.

Kurban(?)larınızı tanrınız veya Allâh kabul etsin(!)...

“*Din afyondur*” demiş gördüğü dine, algılaması ve değerlendirmesi kıt biri!..

Acaba böyle mi?

İnsanoğlu çok büyük çoğunlukla hayal dünyasında yaşar; buna karşın kendisini gerçekler dünyasında yaşıyor sanır!

Her şeyi hayal dünyasında değerlendirir önceki hayallerinin oluşturduğu veritabanıyla.

Somut nesnelere dahi hayal dünyasında değerlendiren insanın, sembol ve mecazlarla anlatılanı gerçekçi bir biçimde deşifre etmesi ve değerlendirmesi ise oldukça zor bir iştir.

Oysa, “DİN REALİTEDİR”!

Ne var ki, bu realiteyi, insanların anlayışına kolaylaştırsın diye, mecaz ve sembollerle anlatan Kur’ân, anlayışı kıtlar tarafından değerlendirilememiştir!

Çünkü onlar, önce, bu sembol ve mecazları, işaret edilen orijinal gerçeklik sanarak; hayal dünyalarında, işaret edilen realiteden tamamıyla farklı bir yapı oluşturmuşlar; sonra da kendi imalatları olan hayallerindeki bu yapıyı inkâr için gerekçeler icat etmişlerdir.

Böylece, “DİN” değil, insanoğlunun hayali “AFYON” olmuştur!

İçinde yaşadığımız evrensel SİSTEM ve DÜZEN ile onu yaratan kuvveyi açıklamakta olan “DİN”, GERÇEĞİN ta kendisidir!..

AHMAKLAR, mecaz ve sembollerden oluşmuş hayal dünyalarının

esaretinden kendilerini kurtaramadıkları için, “*din afyondur*” demişlerdir; ki bu sözleriyle de, gerçekte, “DİN”i değil, kendi hayal dünyalarını tanımlamaktadırlar!

Realite!..

Dünya...

“**Dünya**” adını taktığımız uydunun tâbi olduğu, kendinden 1.333.000 defa daha büyük olan Güneş!..

Güneş türünden, 400 milyar yıldızdan oluşan bir galaksi...

Bu galaksi gibi milyarlarla galaksiyi barındıran, varlığını algıladığımız evren!

Algılama boyutumuz GÖRE, bize hitap eden bu evren gibi, **sayısız algılama boyutlarına** hitap eden, evren içre nice evrenler!

Nihayet, bu sayısız boyut algılayıcılarının algıladığı sayısız evrenlerin içinde ver aldığı açının yaratıldığı TEK NOKTA, TEK AN... DEHR!

İndinde, sayısız “**an**”lar ve “**nokta**”lar; ve o “**nokta**”lardan meydana gelen açılar içinde sayısız evren içre evrenler yaratan varlığa işaret amacıyla kullanılan “**ALLÂH**” **ismi!**

Yukarıda yazdıklarımı ve bundan çıkacak sonucu düşünemeyecek kadar mini minnacık beyinlerinde, “**tanrı**” yaratıp; önce bu kurabiyeye tapınan, sonra da oturup bir güzel afiyetle yiyen insancıklar!.. Tanrısallık savaşları!..

Afyon, “Tanrı-ilâh” kavramı! Ve buna dayalı yaşam biçimi...

Korkular...

Vehim...

İman!

İnsanın yaşamını kâbusa döndüren duygu, korku!..

Korkuyu oluşturan faktör vehim!..

Aklı pasifize edip, insanın içini daraltan; endişeler uyandıran, anını hakkıyla değerlendirmesini engelleyen özellik vehim!

Doğru bildiğini yapmanı engelleyen, vehimden kaynaklanan korku, endişe ve şüphe...

Akıl, mantığını kullanamaz oluyor!

Vehim, var olmayanı var; var olanı yok; olması mümkün olmayanı olacak; olması kesin olanı, olmayacakmış gibi kabul ettiriyor bilince!

İmanın gereği ise...

Takdir edilmiş olanlar kesinlikle olacak; olmaması şansı yok; yazılmamış olanların da gerçekleşme şansı kesinlikle yok!

Yazılmış olanı, [her nerede veya nerene yazılmış ise(!)] kesinlikle yaşayacaksın; bundan kesinlikle kaçınma şansın yok! Yani, korkunun ecele faydası yok! İşte Kurân'ın “kadere iman” konusundaki ana fikri bu!

Eğer buna iman edersen, korkunu bir yana atar; **“ben Allâh**

İçin yaratıldım, O isterse O yapar ve O dilediğini yapar” deyip; korkudan ve de vehmin hükmü altına girmekten kurtulursun!

Aklını başına alıp, bu gerçeklere iman ederek, vehmin hükmü altından kurtularak ilmin doğrultusunda yaşarsan, selâmete erersin!

Vehmin ve korkuların, arzuların, bedenselliğın, organların ön plana geçer; ve yaşamın bunlar üstüne kurulursa... O zaman da bunun sonuçlarını yaşarsın! Sonra da “*inşâAllâh-maşaAllâh*” ile kendini aldatırsın!

Artık, iman et ve yürü; akli başında kaç gün yaşayacağını Allâh bilir!

Yaşarken tükenip ölmek!.. Sanki her gün gıdım gıdım!

Hayallerin iflâsı... Beklentilerin tükenişi... Var sandıklarının, olmayışını fark etmeye başlamak!..

En kötüsü de...

Kendini aldatmakta olduğunu fark etmek!

Yaşamın acı sonuna yaklaşan günler bunlar!

Acılı günler!

“*İnşaAllâh-maşaAllâh*” etiketli avuntularla geçen boşa harcanmış günler!

Bilinçteki, “*ben ölmedim*” baş kaldırısıyla beden zevklerine yönelerek avunma çabaları!

“Tanrı”nın olmadığını fark etmenin sonucu, buna dayalı tüm düşünce ve yaptıklarının boşa gittiğini; beklentilerin artık gerçekleşmesinin hiç mümkün olmadığını kavramaya başlamak!

Ayıpladıklarının başına gelmesi; horladıklarının yaşadıklarını yudum yudum yaşamak!.. Şuurunda, adım adım kendini yargılamak!

Yok mu bundan bir çıkış yolu?..

Ellerini yukarıya açıp tövbe mi çare?.. Boş!.. Senin tövbeni kabul edecek olan yukarıda değil ki!

Sen daha günahının ne olduğunu idrak etmeden, tövbe etsen; ne

getirir!

Sorun, sadece senin içinde bulunduğun “imansızlık”tan kaynaklanırken; çarşafı, sakal-poturla gezen ne yazar; anlamını bilmediğin kutsal kitabı dört saatte hatmetsen ne olur!

Deli danalar gibi dünya camcısında kafa sallayacağına; her an bir felç gelebileceğini ve artık aklını kullanamayacağını düşünerek kendini âhirete hazırlamaya bak! Son şans günlerin bunlar...

Hitap edeni algılayamazsan, hitabı değerlendiremezsin!

Hitap edeni algılayamıyorsan, tasavvufta birinci basamak olan “Tevhid-i Efâl”i hazmedememişin demektir!

Bilgi kitapları yüklü mahlûkattan değil, ilmi hazmetmiş ehli kemâlâtan olmak marifettir!

Bunun yolu da, aklını kullanabilmekten geçer!

Ne var ki, gençlikte hormonlar ağır basıp içgüdüler ve dürtüler öne çıkar, akli kullanılmaz hâle getirir...

Yaşlılıkta ise, akıl yavaşlar, yaptığı işin sonucunu düşünemez olur kişi; bunun neticesinde konuşmalarında çelişkiler artar; ve bunları da kendisi fark edemez olur, kapasitesi dolayısıyla; tümüyle bedensel dürtülerine iteklenir! “*Yaptımsa ben yaptım, verdimse ben verdim*” türünden hüküm cümleleriyle fikirlerinin tartışılmasından uzak durarak kendini korumaya alır! Yaşlandıkça çocuklaştı, derler bu yüzden!

Yaşlılıkta alınan her türlü vitamin ve takviye hapları, aklın zayıflaması sebebiyle, yalnızca hormonal faaliyeti ve bedensel gücü artırır. Bu da bazı kişilerin davranışlarının tümüyle maddeye ve bedene yönelik bir hâl almasına yol açar...

Yaşlılarda hırsın artmasının ana sebebi de budur!

Yanlıştan dönmek, hatadan dönmek akıllı insana özgü bir fazilettir.

Gelişmemiş insanın “dediğim dedik” anlayışı vardır!

Beyni yeterince gelişmemiş çocuk kalmış insan, yanlış karar verdiğinde, o karardan dönmeyi; yanlış konuda söz verdiğinde sözünden dönmeyi eksiklik kabul eder, “*erkekliğine*” yediremez, kişiliğine-benliğine yakıştıramaz!

Allâh Rasûlü ise, yanlış yere yemin edildiğinde, o yeminden dönülüp; kefâret olarak üç gün bir fakirin karnının doyurulmasını ya da buna gücü yetmeyenin üç gün oruç tutmasını tavsiye etmektedir!

Yaşamda, her insan hata yapabilir o konuda yeterli bilgi tabanı yoksa; ya da kendisine doğru bilgi verilmemişse; ya da kandırılmışsa; ve yahut aklı yerine duygu veya dürtüleriyle bir karar almış ya da söz vermişse!

Burada faziletli ve olgun davranış, verilen karar ya da sözden dönüp; gerçeğin hakkı ya da gereği neyse onu uygulamaktır!

“*Ama söz vermiştim, bana yakışmaz*” diyerek hatada ya da yanlışta ısrar, ancak gelişmemiş beyinlerin tavrıdır!

Olgun insan, yanlış veya hata yapıp da ardından uyarıldığında, duygusallığını bir yana atıp, bu hatasından dönebilen insandır! Kefâretini verir ve hatasından ya da yanlışından döner; doğrunun, makûlün, ilmin gereğinin hakkını verir.

“Söz verdim” diyerek hatada ya da yanlışta ısrarın bedeli, pahası çok ağırdır!.. Bazen kaybedilen nice yıllara, bazen de insanın sağlığına, veya yaşamına mâl olur! Telâfisi de mümkün olmaz!

“**Herkes**”in kaç kişi?

Kendimizi aldatmak, yaptığımız işi mazur göstermek için çoğumuz pek çok zaman bu kelimenin, kavramın ardına sığınırız...

“**Herkes**”!

Bazen birkaç arkadaşındır “**herkes**”... Bazen anan-baban; bazen kardeşlerin... Bazen komşundur; bazen işyerindeki birkaç insan!

Ya geride kalan milyarlarca insan? Onların değer yargıları, bakış açıları?

Esasen bu kelimeyi, hep kendi fikrimizi güçlü göstermek istediğimizde kullanırız, başkalarına karşı!

Zayıf insanın, ya da zayıf aklın, zayıf düşüncenin, aczin savunma kalkanıdır “herkes”!

Kuvvetli kişiliğin, kapsamlı düşünen akıllı beynin, “herkes”e ihtiyacı yoktur!..

Bu beyinler, kişiler; araştırırlar, soruştururlar, düşünürler ve doğruluğuna hükmettikleri şeyi “**herkes**”e rağmen uygularlar! Onların ağızından “**herkes**” kelimesini duymazsınız!.. Onlar yaşamlarına “**herkes**”e göre yön vermezler!

Fazilet, “herkes” gibi, “herkes”e göre değil; ilme göre, ilmin doğrultusunda kendi aklınla ve mantığınla yaşamaktadır!

İki **“itibar”** edilen; A ve B...

A dedi ki B için, yaptığı işe bakıp:

-İtibarsız!

B’de A’ya dedi ki, yaptığı işe bakıp:

-İtibarsız!

İkisine de **“itibar”** edersek; ikisi de **“itibarsız”!**

İkisine de **“itibar”** etmezsek; ikisi de **“itibarsız”!**

Lider despotizminin olduğu meclislerde, demokrasi için tek açık kapı, kesinlikle tüm oylamaların mutlak GİZLİ OY ilkesiyle yapılmasıdır.

Türk Milletinin ana sorunu, iplerin gerçekte daima demokrasiyi istemeyenlerde olmasıdır.

Bu toplum acaba, insan hakları ve demokrasi konusunda, Yargıtay Başkanı gibi düşünen birini Cumhurbaşkanı olarak göremeyecek mi önümüzdeki yeni bin yılda?

Ya demokrasi... Ya da kapıkulluğuna devam; yüzyıllardır olduğu gibi!

Derdini dili bağlandığı için anlatamayan, eliyle anlatmanın çarelerini arar; unutmayalım!

Elini de bađlarsanız, o zaman size ne derler?

Sahi, “FAŞİZM” nedir?

“Örtülü faşizm” nasıl olur?

Siyasetle ilgilenmemek demek, hukuksuzluğu benimsemek ya da kabullenmek hiç değildir!

Her insanın hukuku vardır ve her insan bir diğzerinin hukukuna saygı duymak mecburiyetindedir, aynı hukuka sahip olabilmek için!

Hukukun olmadığı yerde, insanlar arasında “her şey mübah” anlayışı gelişir ki, bunun sonucu ormandaki kanunların geçerli olmasıdır o toplumda.

İnsanların yaptıklarından şikâyet etmeden önce, o toplumda hukukun varolup olmadığına bakınız.

İnanç hürriyeti demek, kişinin inandıklarını, başkalarının haklarına tecavüz etmeksizin dilediğince yaşaması demektir. İncanın gereğini yaşamak ise hukukun olmadığı toplumlarda mümkün değildir.

DEMOKRASİLERDE...

İnanç hürriyetini “kamusal alan” sınırlayamaz!

Devlet, millete tahakküm için değil; millete hizmet ve fertlerinin haklarını korumak, onlara hizmet vermek için vardır!

Devletin değil, Milletın Meclisi vardır!

Vatandaşlar, demokrasilerde bürokrasinin kapıkulları değildir!

İnsanca yaşam, kişilerin inandıklarını ancak özgürce yaşayabilmeleriyle mümkündür; başkalarının incancına karışmamak kaydıyla.

Elbette bütün bunlar, demokrasi ile yönetilen ülkeler için geçerli kriterlerdir!

Perşembe'nin gelişi Çarşamba'dan bellidir derler...

Bu Pazartesi'den de belli!

Sarsılıp duruyor Dünya!

Kâh Taiwan, kâh USA; kâh Yunanistan, kâh Türkiye!.. Sesli sesli, gümbür gümbür...

Devrimler oluyor anlayışlarda, kavrayışlarda, uygulamalarda...

Belli ki bu daha başlangıç!

Dahası yolda...

Kendini yeni şartlara hazırlayanlara ve o şartlara adapte olabilenlere ne mutlu!

Boş verip, “elle gelen düğün bayram” diyen anlayışı sınırlılara ne yazık; ki her gece uyuduklarında “el”siz bir dünyaya gittiklerinden ibret almadıkları için!

Statüko ve tutuculuğun depremlerle yıkılıp yepyeni şartların oluşmakta olduğunu göremeyen ve bu şartlara hazırlanamayanlar çok üzülecekler, uyarıldıkları hâlde tedbir almadıkları için!

Akılsızın, zekâsı yetmeyecek geleceğini kurtarmaya!

Sanki, bu hafta gelecekmiş gibi; ama sanıyorlar hiç gelmeyecek; statükocular, tutucular, dünde yaşayanlar...

Yıllar yıllanıp, organlar eski hızını kaybetmeye başladı mı, önce akıl duruluyor... Yavaş düşünmeye başlıyor insanoğlu!

Zekâda ise durgunluk yok henüz; eğer bir hastalık yoksa beyinde!

Adımını daha düşünerek atmaya başlıyorsun bu devrede... Tecrübe ve tedbirli olmaktan değil; beyin zâfiyetinin getirdiği ağır düşünmeye başlamaktan oluyor bu gerçekte!

Bu arada korku sarmaya başlıyor aklının düşünemediği kadarını... Çünkü, bildiklerine, görüp geçirdiklerine kıyaslıyorsun yaptıklarını; yaşadıklarını...

Panik başlıyor, hâlâ düşünabiliyorsan!

Sanki, ecel gelip kapıya dayanmışcasına sorguluyorsun kendini; “son anda bir şeyler yapabilir miyim”e giriyorsun!

Bir yanda eski alışkanlıklar, bağımlılıklar, dürtüler; diğer yanda yaşama ve ötesine dair bilip öğrendiklerin...

Zorlanıyorsun, bunalıyorsun! Tasın atacakmış gibi olunca uyuşturucu salgılıyor beynin; kendini avutmaya uğraşıyorsun bildiğin gerçekleri olabildiğince örtmeye çalışarak!

Olmuyor!..

Vicdanın el vermiyor, haykırıyor:

“Yanlış yoldaydın, yanlış yoldasın... Biliyorsun doğrusunu! Aldatma kendini! İlminin gereğini uygulamaya başla derhâl!.. Belki yarın bunları bile düşünemeyecek hâle geleceksin... Hanidiyse yarın

zorunlu terk edeceklerini, bundan yıllarca evvel terk etmen gerekenleri, derhâl terk et! Ve yeni bir başlangıç yap!”

Çok zor!.. Felçli kolu kaldırmak istercesine zor!..
Vazgeçemiyorsun dünyandan, tutkularından!

Gıdım gıdım, adım adım yaklaşıyorsun, kayıyorsun uçurumun kenarına...

Yanıyorsun bu arada!

Çünkü, imanın gerekleri yaşanmadıkça, iman bilgisinin sana hiçbir şey kazandırmayacağını ve kazandırmadığı gerçeğini yudum yudum içip sindirmişsin içine; tıpkı bağımlı olduklarını sindirdiğin gibi hücrelerine.

Dünya dönmeye devam edecek ardından, dün yürüten 50-100 kilonun bugün yatar olmasından hiç etkilenmeyerek!

Yakınların, aynen senin ana-babanı defnettiğin günkü gibi, dönecekler senin ardından sevdiklerine, bağlandıklarına, Deccal’in cennetine!

Sen ise, bugün olduğunca, yanmaya devam edeceksin kâbrinde; sabahı gelmeyen diş ağrılı gibi, yapacak başka bir işin dahi olmaksızın... Bunca bilgi yüküne rağmen, son vagonu da kaçırmana sebep olan tutkularına lânet ederek!..

Tıpkı, bugün bazı gerçekleri görerek, üzülen; ne var ki geçmişindeki tutkularının pahasını da çok ağır ödeyenler gibi!

Dervişler, “aşk” peşinde koşar; kemâl ehli ise “haşyet”i yaşar!

Avamın gözünde, en yüksek mertebedir “aşk”, ve de Mülhime! Nereden bilsinler ondan yukarısını gariplerim... Evliya zaten gizli, avam bilemez ki Mutmainne ve yukarısını!

“Marifet”e ermek içindir “aşk”, Mülhime’de yaşanır!.. En kestirme yoldur “aşk” Allâh’a ermek için!.. Bir girdi mi insanın içine, artık hiçbir şeyi görmez gözü insanın, aşkına ermek için! Ne mal ne para ne evlat ne karı veya koca!.. Tek amacı aşık olduğuyla BİR’leşmektir insanın... En güzel ikilik yaşamıdır o!

Allâh’ın, “Aşk” ismi yoktur; “Marifet” sıfatı, “ırfan” vasfı olmadığı gibi; ama “İLİM” sıfatı vardır!

Allâh’ın kendini tarifi, “İLİM” ile; “marifet” ile değil!

“Marifet”, kulun Allâh’a bakışındadır!.. “İLİM” ise “O”nun yarattıklarına bakışı!

“İlim” sıfatını aşıkâra çıkarttıklarında, “haşyet” olur; ve bu yüzdendir ki Kur’ân, “İlim sahiplerinde haşyet olur” der!..

Kendine yönlendirmek istediklerine, yani “fenâ” ehline, yani Mülhime ehline ise “aşk” bağışlar!

Avam en yüksek mertebe olarak “aşk”ı bilir, Mülhime’yi algılar!.. “Fenâ”dan ötesine akli ermez; çünkü “İlim Sıfatı” onlarda zâhir olmamıştır! Avamın akli, talebeye erer!.. “Aşk” ehli talebe sınıfındadır... Okul ehlidir! Nereden anlasınlar onlar Tebrizli Şemsi!

“Bakâbillâh”ta, Mardiyе’de “İLİM Sıfatı”yla zâhir oldu mu, bu zuhur hâlinin yaşam boyutudur “haşyet”!.. Bunun ismi, senin anladığın ikilikteki kulun tanrısından duyduğu haşyet kavramıyla isim benzerliği taşır sadece... Tıpkı, cennetteki “üzüm” ile burada bildiğimiz “üzüm” arasındaki isim benzerliği gibi!

Sonsuzluktaki sonsuz oluşları, kemâlâtı seyr hâlinin adıdır gerçekte, “haşyet”; ki celâlin kemâlinden gelir!

Aşk ehli ise cemâlidir celâlin!..

Bebeleri, “aşk”la emzirin ki, büyüyüp Allâh’a ersinler!

Parmak ucundaki kanda yaşarken oksijen, karşı parmaktakine bakar “*kim bu*” dermiş!

Toplar damara geçip de el ayasına doğru gelirken onunla “**BİR**”leşince, “**bizmişiz**” dermiş!

Koldan yukarı doğru çıkarken, gerideki yaşamı, “*ben*”leri hatırlamaz; **parmakların kendi uzantısından oluştuğunu seyredermiş!**

Beyne ulaştığında “*ben*”i de kaybolur, oksijen olarak kalır; beyin hücrelerinde dolaşırken, olmasını istermiş bazı şeylerin ve onların sonuçlarını algılamış!

Oksijen dalgaya dönüşüp dışa yayıldığında, bir bilinç dalgası olarak ne eli kolu görürmüş, ne de beyni!

Her ne demekse işte...

Adam zeki, hayatı boyunca çalışmış, çabalamış, başarılı olmuş!.. Para yapmış, **“karı almış”**, evlat yapmış, torun torba sahibi olmuş!.. Yetmemiş bunlar... **“Daha...”**larına da el atmış!

Sonra gözünü dikmiş tanrısına!

“Tanrıya nasıl ererim; ona nasıl sahip olabilirim”; fikrinde!

Satın alıp, tanrıya da ermek, ona da sahip olabilmek için, epey para ödemeye de hazır şeyh efendilere, hoca efendilere!

Zira, ilâhiyatçılar pazarlıyor ya tanrıyı!

Hile yapıyorlar kendilerince, *“nasıl ucuza getiririz tanrıya da sahip olma işini”*; diye tüccar tanrı talipleri!

“ALLÂH”da tüm varlıklarıyla fenâ bulmak, yani yok olmak, yerine; tanrıya da sahip olmak isteyen zeki insanlar bu yaptıklarının karşılığını alıyorlar elbette...

“Allâh” da onlara “mekr” yapıyor; ortaya koydukları bu fikir ve davranışları sonucunda!.. Dünyalıklarının bir kısmını bu yoldan ilâhiyatçılara kaptırtıp; karşılığında onları, elleri başlarında ortada dımdızlak bırakıyor! *Onlar da hâlâ, paralarının 40’ta birini vererek tanrıyı, cenneti alabilecekleri sanısıyla ömür tüketiyorlar!*

Dünyaları rezil, âhiretleri rezil!

“ALLÂH” için her şeyinden yüz çevirip; “O”na firar edenler ise, “O”nda yok oluyorlar!

Gururu yaktı!

Tek'lik bilgisinin getirdiği gururu... Bilginin kurbanı oldu!

Yaşanmayan teklik bilgisinin getirdiği gurura tâbi oldu!

Aşık olamadı... Aşk yakıp kavurmadı... Hamdı; pişip yanamadı!

Şeyhi de yoktu ki, teslim olsun da o kurtarsın!

Egosu ağır bastı; aşkı yaşayamadı... Beğendi, ama çok!.. Ne var ki sevemedi... Sevdiğinde yok olamadı... Fenâ bulamadı!

“Tevhid” ilmini öğrendi... “Yok”luğu yaşayamadığı için, “aşk”la yanıp her şeyinden geçemediği için, mülhimedede kalakaldı! “O”nun tekliğine, şehâdet edebildi sadece!..

Kâh emmâreye düştü, kâh levvâmede gezindi, kâh mülhimeye çıktı; fasit daire mekânı oldu!

Tevhidi, hayalinde yaşadı!.. Hayalinde, tek oldu! Avundu! Bazen, hayalindeki teklikten öteye geçemediğini fark edip, levvâmeye döndü... Bazen de tevhid bilgisi ağır bastı, gene mülhimeye çıkardı!

Gençliğine geldi, “sözler canlıdır”, gerçeğini göremedi; dilinden, ağzından çıkanla kaderinin nasıl yönlendiğini, anlayamadı!

“*Bende sevgi yoktur*”, sözü pahalıya patladı; “aşk” ateşi yakmadığı için tüm varlığını; teklik hayalinin dalgaları arasında, bir o yana bir bu yana geçti ömrü! Takipçileri de “tevhidin dedikodusu”ndan daha öteye gidemediler elbette!

“Aşk” yaşanmadan; “aşk” uğruna tüm varlık feda edilmeden,
“vahdet” yaşantısı kesinlikle açığa çıkmaz!

TEVHİD BİLGİSİ, ASLA “VAHDETİ YAŞAMAK” DEĞİLDİR!

Sevgi nedir bilir misin?

Sen sevebilir misin?

Meşale gibi yanabilir misin?

Mum gibi yanıp, çevreyi karınca kararınca aydınlatırken, için için eriyip tükenebilir misin?

Sen, “Allâh”ı sevip, “Allâh”a ermek için, her şeyinden geçebilir misin?

Beğeniyle sevgiyi ayırt edecek kadar akıllıca, sevebilir misin?

Sevgi akılla olmaz derler... Aptal sevemez; kimi neyi sevdiğini bilemez; değersizden vazgeçemez; sevgiyi dolu dolu yaşayamaz ki!

Sevmek için bile akıl gerektir!.. Zekâ değil!

Zeki, taktımı bir kere, beğenir ve sahip olmaya çalışır budalaca!.. Parayla, yüzük bilezikle; ev eşya arabayla; tâ ki beğendiğini elde ede!.. İster ki, 40'ta birle tanrısını bile ele geçire!!!

Zeki, beğendiğini elde etmek için ne gerekiyorsa verir, ona verdiği değere göre! Çıkarlarına ters düştüğünde, beğendiğini eleştirir; yerden yere vurur!

Az değerliyse, ya da beğendiği budala, çok değerli değilse, cüzdânını verir; daha değerliyse, çevresindekileri, yakınlarını, kariyerini feda etmeyi göze alır... Çünkü hurs ve kendini ispat söz konusudur burada.

Kargalar bile güler zekânın yaptıklarına ağacın tepesinden!

Öylesine değerlendirir, sever ki akıllı “Allâh”ı; kimseyi incitmez, düzenini bozmaz dışından; ama erir mum gibi, yanıp o sevgiyle içinden!

Akıllı, karşılıksız sever “Allâh”ı; her hâlinden her şeyinden razıdır; yaşamdan ve geleceğinden hiçbir şey beklemez!.. İnsanlarla kavga etmez; zira bilir onlardakini!..

“Allâh”ı seven, karşılıksız sever; her yerde her sûrette, hiç kayıtlamaksızın! Yarın için de, ne dünyalık ne âhiretlik hiçbir beklentisi olmaz!

Sevmeden yanmazsın!

Yanmadan erimezsın!

Pişmezsın!

Ham gidersin ham! Mekânın cennet olur!

Zekâ, aklın hizmetinde değilse, kişinin cehennem taşıdır!..
Hızıyla, yakış kuvveti doğru orantılıdır!

Akıl yeterli değilse, zekâ hüsrânın hammaddesi olur!

Çoğunlukta zekâ vardır, pek az insanda akıl!

İçgüdü ve dürtülerine hizmet veren zekân ile gittiğin yeri kavrayamayacak kadar yetersizsen, yanmaktan seni kimse kurtaramayacak, demektir!

Zekâsına güvenerek tasavvufa giren, hüsrânla çıkar!

Dünyalık şeylere zekânla ulaşabilirsin belki, ama “Allâh”a asla!

Zekâ, egona dönük çalışır; akıl ise hakikatinin hizmetinde olur!

Zekânla kavuştuğun pek çok şeyi gene zekân ve hırsın, dürtülerin doğrultusundaki davranışların yüzünden çok kısa sürede yitirebilirsin!

Kayıplarının nedenini araştırarak kadar aklın varsa geçmişine dön!

Geçmişinin muhasebesini yaptığında, hâlâ karşıdakileri suçlayabiliyorsan, tedavi kapın el an kapalı demektir!

Yanlış yol!..

Bedeninden çıkararak göklere yükselmek, her şeyi havadan seyretmek ve yükselmek ha yükselmek özüne kavuşmak için! Zira, ruh da senin gelecekteki ikinci bedenindir. Ve içinde bulunduğu boyutta aynen bu fizik beden gibi algılanır. Onunla da afâka dönük yaşanır!

Doğru yol!..

Kendini, beden veya ruh olarak düşünmekten arınıp, varlığın özündeki bilinç olarak hissetmeye çalışmak...

Yani, dışa, afâka, uzaya, göğe yükselmek değil; derûnuna, bilinç boyutunun enginliğine, şuurdaki teklik noktasına inmeye çalışmak düşünüyü yollu... Kendini yalnızca bir bilinç olarak hissetmeye çalışmak... “Ben”siz olarak!..

Başarabilmenin alâmeti, her şeyi yerli yerinde görüp, her şeyden razı olmak... Tüm oluşları, TEK’in öyle olmasını dilediği için olmuş olarak hissedebilmek!..

Sevmek ve ne pahasına olursa olsun sevdiğini elde etmek!

İşte sorun burada!

Sana tasavvuf “*elde etmeye çalış ne pahasına olursa olsun*” demiyor!

Karşılık bekleyerek yaptığın iş veya verdiğin her şey, senin “ego”nu, varlığını besleyen en kuvvetli gıdadır!

Olmak için ölmek gerek!

Nefsini öldürmenin anlamı, nefsinin kurban etmek, yani, “ben”inden geçmektir!

“Ben”le yaşamak en büyük yükür!.. Neyini verirsen ver, “ben”ini vermedikçe eremezsin!

“Ben”ini yakıp, benliğini yok edecek tek şey de aşktır!

Aşk, hiçbir karşılık beklemezsizin karşındakini sevmektir; sevdiğine kendini kayıtsız şartsız, karşılık düşünmezsizin teslim etmektir!

Bilgi ile yola çıkar, sever aşık olursan, erirsin, yok olur, erersin! Eridiğinde ne sen kalırsın ne aşk!

Fâni fenâ bulmuştur; Bâkî Bekâsındadır!

Kesret karşılığı kullanılan vahdet kavramı da bir sembolden başka bir şey değildir!

Hayy, Bakıy, “Yefâlu mâ yürîd”, Mürîyd Allâh’tır!..

Makrokozmos ile mikrokozmos arasındaki sınır nerede; nasıl; neden?

Biz bu sınırın neresindeyiz?

Tümel yapı nerede bölünüyor ve katmanlar oluşuyor?

Varsa ayrı birimler ve katmanlar, nasıl oluşuyor?

Varsa bunlar; sınırlar ne ve nerede?

Yoksa böyle bir şey mi yok?

Kaderini yazan kalem bu arada nerede? Kimin elinde?

Bunlar sembollerse, bu semboller neye işaret ediyor; gerçeği ne işaretlerin?

Düşünen beyinlere has sorular; kendini tanımak isteyenlere ithaf olunur!

Geçen günkü sorularıma değerli dostlarımdan **İsmet Bozdemir** cevap yollamış... **Aynen** iletiyorum sizlere:

1- Makrokozmos ile mikrokozmos arasındaki sınır nerede; nasıl; neden?

Varlık makrosuyla, mikrosuyla tek bir bütündür.

Tek bir vücut, tek bir mânâ olarak vardır.

Kendisine ALLÂH ismi ile veya HÛ ismi ile işaret etmektedir.

Günümüzde Tümel Bilinç, Kozmik enerji gibi isimleri kullanarak da anlaşılmasını dilemektedir.

Anlaşılması demek, kendini NOKTA'dan İNSAN'a – İnsan'dan NOKTA'ya tarzında tanınması, mânâlarını seyretmesi anlamına gelir.

Söz konusu seyirdeki sistem gereği makrokozmos ile mikrokozmos gibi kavramlar oluşmaktadır.

Makrokozmos ile mikrokozmos arasındaki sınır bu boyutlardaki bilinç birimlerinin algılama araçlarının kapasitesinden kaynaklanır.

Her algılama aracı sadece bulunduğu frekans kesitini ve aşağısını algılayabilmektedir.

Ancak tüm frekans boyutlarını icat eden ve kapsayan “Bilinç”e göre asla bir sınır söz konusu değildir.

2- Biz bu sınırın neresindeyiz?

Salt enerji, kuant, elektron, proton, nötron, atom, molekül, madde MİKROKOZMOS; yıldızlar, yıldız sistemleri, akdelikler, karadelikler, galaksiler, galaktik aileler, evren MAKROKOZMOS veya ÜST MADDE şeklinde bir sıralama düşünülür ise İNSAN madde skalasında, tam ortada bir yerdedir.

Yani mecazî bir ifade ile merkezde... Merkezde gerilim sıfırdır, çünkü her şey merkezin istediği şekilde gelişir; merkez hiçbir şeyden etkilenmez.

3- Tümel yapı nerede bölünüyor ve katmanlar oluşuyor?

Var olan tek yapı “Bilinç”tir, başka varlık yoktur...

Bilinç için bölünmüşlük, katman veya salt yapı gibi mânâlar düşer...

Bilincin dilediği mânâları hayali söz konusudur sadece...

4- Varsa ayrı birimler ve katmanlar, nasıl oluşuyor?

Bilinç icat ettiği mânâlarını seyretmek istediğinde sanki katmanlar varmış gibi kabul eder ve yukarıda yapılan sıralama ortaya çıkar.

5- Varsa bunlar, sınırlar ne ve nerede?

Varlıkların varlıkları, “Bilinç” tarafından var kabul edilişleri dolayısı ile dir.

Esasında “yok”turlar. “Varlık, yok olarak vardır” denebilir.

Katmanlar, boyutlar aralarındaki sınır ise her boyuta yüklenen sonsuz mânâların ifade ettikleri frekanslar nedeniyle aralarında meydana gelir.

Bu sonsuz frekansların ne karışmaları söz konusudur, ne de kaybolmaları...

6- Yoksa böyle bir şey mi yok?

Tüm katmanları kapsayan “Bilinç”e göre bir sınır yoktur...

Varlıklar, “Bilinç”te sadece isim olarak; finaldeki hâllerini ihtiva eden mânâ biçiminde vardırlar.

7- Kaderini yazan kalem bu arada nerede? Kimin elinde?

Ayrı ayrı birimler olmadığından esasında Kader diye bir şey söz konusu değildir.

Tek Bilinç hayal ettiği mânâyı o mânânın kendisi olarak ve mânânın oluşacağı şartlarda seyretmek istediğinden, salt ilim boyutunda var kabul edilmiş isimler, kendilerini ifade eden Esmâ terkiplerini oluşturur.

Var kabul edilen ve ömürleri sadece var kabul edilişleri süreci kadar olan bu birimlerin yüklenmiş oldukları mânâlar, onların kaderi sayılır.

8- Bunlar sembollerse, bu semboller neye işaret ediyor; gerçeği ne işaretlerin?

Tüm anlatımlar ait oldukları katmandan öze, tek bilince götürecek tarzda semboller ile yapılmaktadır.

Böyle oluşu sistemi gereğidir, öyle dilenmiş, planlanmış olduğu içindir.

Gençliğimde okuduğum ve bana misalleriyle uyarılarda bulunduğu için sevdiğim bir kitapta **Filibeli Ahmed Hilmi'nin** yazdığı "**A'mâk-ı Hayal**" isimli kitap. **Hayalin Derinliklerinde...**

Gündüz ve gecemizin pek çok saatlerinin içinde geçtiği âlem hayal!..

Hayalimizde sever, hayalimizde korkar, hayalimizde değer ve pâyeye verir ya da değersiz kılar; korktuklarımızı veya umduklarımızı; yapma özlemi duyup da yapamadıklarımızı; yaşamak isteyip de etraf yüzünden yaşayamadıklarımızı, hep hayalimizde yaşarız!

Hayalinizdekilerin tümünü paylaşabildiğiniz acaba kaç yakınınız var?..

Ne güzel bu kadar geniş çevresi olmak!!!

Hayalindekilerin tümünü paylaşacak kimsesi olmayan insan, yeryüzünde yalnız yaşayan insandır!

Herkes hayalindekini apaçık dillendirip ortaya koysa, acaba yakınında kaç kişi kalır?

Hayallerimizdekini açmıyor, açamıyorsak, karşımızdakine başka bir yüzle mi, maskeyle mi çıkıyoruz acaba hep?

Kim kimi, niye, ne kadar, nasıl aldatıyor; neden?

Kafam dağınık bugün toparlayamıyorum ve böyle bir yazı çıkıyor işte...

Halkın evladına 2000 yılında 30 yıl önceki verilere göre düzenlenmiş bilgiler öğretilirken okullarda; “derin” yönetim okullarında en son verilere göre eğitim veriliyor!

Adam o kadar zeki ki; torunlarına yatırım olsun diye, çeyiz sandığı büyüklüğündeki bilgisayarlardan almış saklamış 40 yıl önce... Ne miras! Şimdi bunu bazıları da adamın kafasındaki, beynindeki PC diye anlayacak tabii...

Tanrısı ile “ALLÂH” adı arasında sıkışmış kalmış; birinden kopamayan, ötekine eremeyen; bırak ermeyi, kavrayacak yeterli akli olmayan mukallitin avuntu dünyası!

En iyisi okumayın bu yazıları, kafanız karışmasın; düşünmeyin!..
Düşünmek tehlikelidir!.. Sonra belki GERÇEKLERİ görürsünüz
basîretinizle!..

Dünya’da cehennemi de cenneti de kendi içimizden kaynaklanan bir biçimde yaşadığımız kesin!

Veritabanımıza GÖRE içinde bulunduğumuz şartları değerlendirir; sonucunda da içinde bulunduğumuz şartlardan ya mutlu oluruz ya da yanarız.

Mutluluğumuz, mutsuzluğumuz hep hayalimizde(N)dir!

Rüya misalindeki gibi, Dünya sonrası kabir âlemini de, daha sonraki boyut ve yaşam şartlarını da hep gene Dünya’yı algıladığımız gibi; madde olarak algılayacağız; ancak o boyut şartlarının getirdiği yaşam biçimlerine göre.

Ölüm ötesi yaşamda, hayallerini, oranın gerçekleri gibi yaşayacağın içindir ki, Bakara Sûresi sonunda, “**Benliğinizdekileri açıklasanız da gizleseniz de onların sonuçlarını yaşayacaksınız varlığımızdaki Allâh’ın getirisi olarak**” denmektedir.

Herkes kendi benliğinin getirisi olan hayallerinin sonuçlarını yaşamaktadır ve yaşayacaktır.

Veritabanını arındırmamış olanlar, hayallerinden yakınacakları bir merci bulamayacaklardır yarın!..

Tanrısıyla mutlu olanlar bugün; yarın neden mutsuz olacaklar?

İçinde yaşadığın Sistem ve Düzenin, yaptıklarının ve düşündüklerinin sonucunda ne getireceğini idrak edemeyip; boş beklentilerle bu gününü tüketebilirsin, belki de mutlu!.. Ama ne var ki, yarın yaptıklarının sonuçları karşına gelecek o boyut şartları içinde!.. İçinde yaşadığın Sistem ve DÜZEN yani “DİN”in gerçekleriyle yüz yüze kalacaksın gelecek boyutlardaki yaşamında. Veritabanının hâsılası olarak ortaya çıkan hayallerin, Sistem ve Düzen şartlarına göre gerçekleşecek sana gelecek boyutlardaki yaşamında!

O boyutları öğrenip, o boyutlarda tanrının yeri olmadığını kavrayıp; ona göre, buradayken “ALLÂH” gerçeği ışığında kendini ve sistemi tanımışsan, geleceğin mutluluk ortamı olur!..

Yok eğer bu gerçeğe ters düşen bir biçimde, ötedeki bir tanrının seni bir yerlere getireceğini sanıp, buna göre hayal dünyanda yaşamışsan; o zaman gelecekteki ortamın çok azap verecektir.

Sistem sonucudur ki; “dedesi erik yemiş, torunun dişi kamaşmış” denmiştir. Erik yiyen dedelerin, babaların torun ve çocuklarını seyrediyor âlem hep!

Eğer, “ALLÂH”a iman ediyorsanız, hiçbir yakınınıza inanıp güvenmeyin. Zira, “Allâh” bu!.. Dilediğini yapar, “kalplerin tasarrufu her an onun elindedir” ve her an, her şey olabilir!

“Allâh” asla hiçbir şeyle kayıt altına girmez ve sınırlanmaz!

“Allâh” bizim sınırlarımızı bildirir; ama kendisi her türlü sınırlamadan, kalıptan, şekilden ve değerlendirmeden berîdir!

Gerçekten, yaşamınızda “yalnız” olduğunuzu idrak etmeye çalışın!

“Sürelî-sınırlı” beraberlikler, asla gerçekte “yalnız” olduğunuz hakikatini; “yalnız” geçeceğiniz öte boyutu; ve veritabanınıza göre oradaki “yalnız”lık yaşamınızı size unutturmasın!

Her an, her şeye hazırlıklı olun; “Allâh dilediğini yapar” korunmasıyla!

Dünya yaşamındaki geçici çokluk ve beraberlik yanılgısı sizi aldatmasın!

Kişi veritabanındaki sevdiğiyle beraber olacaktır âhirette; ama kendi şartları içinde, veritabanı kapasitesi kadarıyla!

Kendinizi gerçeklere göre hazırlamazsanız yarına; bilin ki, yalnızca kendi ellerinizle (beyninizle) yaptıklarınızın sonuçlarını yaşayacaksınız; ve asla “Allâh” size zulmetmiş olmayacak!..

Yaşadığınız an içindeki düşünce ve fiillerinizin sonuçlarını, daha sonraki an ve süreçte aldığının farkında değil misiniz?

İçinde bulunduğunuz huzur ortamı veya yangınların dünkü düşünce veya fiillerinizin sonucu olarak bugün sizi kuşatmış olduğunu hâlâ mı göremiyorsunuz?

Dünü bugün yaşıyorsanız, bugünü de yarına taşımış olmayacak mısınız?

Böylece dünyanızı, kabir âleminize taşımış olmayacak mısınız?

Bugünkü mutluluk veya yangınlarınız belki de pek çok misliyle kabir âleminizde kıyamete kadar devam etmeyecek mi?

Daha sonrasında da benzeriyle devam etmeyecek mi?

Niye cehennem?.. Cehennemde neler olacak?.. Kim sizi cehenneme atacak?.. Bundan zevk alacak biri mi var sanki! Böyle biri yoksa; hâlâ yaşayacağınız cehennemden nereden kaynaklanacağını göremiyor musunuz?

Bugün sizi yangınlara düşüren, cehennemi yaşatan dışardan biri mi ki; yarın da size cehennemi yaşatacak dışardan biri olsun?

Hâlâ SİSTEM ve DÜZENİ kavrayamıyor musunuz?

“Ellerinize yaptıklarınızın sonuçlarını yaşamak” üzere kurulu “Allâh yarattığı Sistem ve Düzenin” kurallarıyla kesin bağimli olduğumuzu hâlâ idrak etmeyecek misiniz?

“Elleriniz” yalnızca BEYNİNİZİN aracıdır; dolayısıyla,

yaşadıklarınızın tümü, beyninizdeki -aynıyla ruha da kaydı giren-veritabanınızın sizden açığa çıkışıdır.

İş böyle olduğuna göre, niçin, hâlâ veritabanınız üzerine eğilip, bugünkü ve yarınki yangınlara neden olan veritabanınızı gözden geçirip; neden, o verileri yeniden düzenlemiyorsunuz?.. Yoksa yangında olmaktan zevk mi duyuyorsunuz?

Ötede bir tanrı ve gelecekteki, onun bilmem neredeki cehennemi kavramından; “âlemlerin sahibi ALLÂH, ve O’nun her AN GEÇERLİ sistem ve düzeni” kavrayışına geçmeden sorularınızın cevaplarını alamayacaksınız.

“Din adamlarından” veya **“İLÂHÎyatçı”lardan**, **“ağzından çıkan kulağı duymayan şeyhlerden”** dili yanmışlar; ya da gerçeğin ortaya çıkmasını isteyenler, her yerde yüksek sesle konuşuyorlar:

“KURÂN’a dönün”!

Dönelim de, nasıl yani?

Nerede ki, oraya dönelim?

-Efendim alın Kurân’ı okuyun!

-Birâder ben Arapça bilmem ki!.. Türkiye’de, ya da İran’da ya da Avrupa veya Amerika’da doğdum... Arapçayı ne kadar öğrenip bilebilirim?

-Öğren efendim! Gavurca öğreniyorsun ya çıkarın var diye... Bunda da sonsuz çıkarın var; öğren!

-Peki, Arapça bilenler olarak, Arabistan’dakiler Kurân’ı okumuyor mu? Onlar, babadan olma anadan doğma Arapça konuşup okuyorlar, tahsilini de yapıyorlar! Nihayet, Kur’ân da kendi dillerinde! Niye, onların anlayıp uyguladığı Kur’ân ile, senin anladığın, uyguladığın farklı? Onlar senin gibi sonradan olma da değiller!

Arapça öğrenip okuyunca, ben de Kurân’ı; Suudi Arabistan’daki Arapların, yahut Arapça bilen Afganlıların yahut Afrika’daki Arapça konuşan bilmem ne kabilesinin; ya da Arapça Kurân’ı okuyup, kendi halkına “Kur’ân zencilerin özgürlüğü için gelmiştir” diyen Amerikalı gruplar gibi mi anlayacağım?

Ana dili Arapça olanlar da dâhil, yüzlerce Arapça bilen ve apayrı şeyleri savunan toplumlardaki KUR'ÂN OKUR(???)LARINDAN, hangisi gibi Kurân'a dönelim; ve okuyup anlayıp amel edelim?

-Canım o kadarını karıştırma, senin aklın ermez! Sen yalnızca benim yazdığım Kur'ân Meâlini, KUR'ÂN böyle diyor diye anlayarak oku! Benim dediklerimi yap! Gerisine karışma!.. Kurân'a dön! Yoksa mahvolursun! Sakın kimseye tâbi olma; yalnızca benim Kurân'ımı, benim kitaplarımı oku"!

Ne dersiniz arkadaşlar, *yalnızca bu kişilerin Kur'ân meâllerini okuyup, onların anlayışına mı tâbi olalım*; yoksa, bir elimize, anlayışına güvendiğimiz bir Kur'ân meâli; diğer elimize de olayın içyüzüne vâkîf olduğuna inandığımız, **“Gazâli-Geylânî-Muhyiddini-Rufaî-Bahaüddin”** ve daha nice Hak erenlerinin **“Kurân'dan ne anladıklarını”** dillendiren eserlerini alıp; **“ALLÂH'ça öğrenmeye çalışıp”**, sonuçta kendi yolumuzu, kendi sentezimize göre, kendimiz mi çizelim?

Düşündüklerimizin, yaptıklarımızın sonucuna kendimiz katlanacağımıza; yanlışıma karşın kimseyi mazeret olarak gösteremeyeceğimize; kabir âleminde, mezhebin veya tarikatın ya da şeyhin sorulmayacağına göre!

İnsan beynindeki “**düşünce**” fonksiyonunun farkında olmadan gelip geçen milyarlar...

“Biz size misallerle” anlattık dendiği hâlde “KUR’ÂN”da; anlatılanların çoğunun misal olduğunu anlayamayanların her biri gidiyor, haval dünyasından yeni bir haval dünyasına; muhtemelen cehennemine!

Zira Dünya’daki yaşamında ateşi sönmemiş! Elbette yanında götürüyor, **cehennemini oluşturan veritabanımı!**

Alevler, içinden sarıyor onu!

“Hanîf” olan, ateşin içine atıldığında, alevler kuşatsa da yanmaz; ateş soğur, makâmı gülistan olur Allâh emriyle!

Ahmaksa, gülistanda yanar alev alev, veritabanından gelen ateşle! Nereye gitse kurtulamaz cehenneminden, içinden yükselen alevlerden dolayı.

Gündüzünü zulmet eyleyen, beynini kemirip tüketen fikirlerin yangınının, cehennem ateşi olduğunu; alevlerinin beyninden yayılıp tüm bedenini ve çevresini sardığını fark edemez!

Burada okuduğu kır kbir “Yâsiyn”ler onun yangınını söndürmezken...

Burada “OKU”yamadan çektiği “Lâ havle...” onu ateşten kurtaramazken...

Burada “evliyaullâh”dan kendisine ulaşan şefaati tepip, onun şefaatiyle cehenneminden çıkmayı reddederken...

Sanır ki *oraya gittiğinde, arkasından gelecek dualar, âyetler kendisini ateşten kurtaracak; koluna girecek(!) bir “veli” onu ateşten çıkartacak!!!*

“OKU”yamadıkların yüzünden burada ateşten çıkamıyor, elinle yaptıkların yüzünden cehenneminde yanmaya devam ediyorsan...

Burada ilim yollu gelmiş şefaati tepiyorsan; burada, sahip olduklarını sandıkların, hırsın, tamahın yüzünden yanıyor; onların kaygısını çekiyor, para-mal ya da diğer sahip olduklarını sanmanın getireceği yeni ateşleri fark edemiyorsan; koyuver gitsin!..

Yanmana devam et ahmaklar gibi; *“elle gelen düğün bayram”* diyerekten.

Bekle ki, bugünkünün kesintisiz devamı olan kabir cehenneminde, *arkandan gelecek paralı “Kur’ân”, senin ateşini söndürecek; bugün reddettiğin “veli”lerin “Rasûl”lerin şefaati seni yarın cehennemden çıkartacak!!!*

“Ham hayal” derler buna!

“Sürüden biri daha gitti” diyecekler ardından!... **“İman”sız!**

Sen hâlâ yaktığın ateşlerin pazarlığını yapadur!.. O ateşler birgün seni yakmayacakmış gibi...

Kozasındaki konuşuyordu kendi kendine...

“Benim kozam güzeldir!.. Benim kozamın eşi yoktur!.. Benim kozam cennettir!.. Benim kozam dünyada bir tanedir”!

Büyüktü kozası; dünyası!.. O kadar büyüktü ki, içinde yiyor, içiyor, sevişiyor; çoluk-çocuk-torun-torba yaşıyorlardı! Üstelik kozasının dışında onu gözetip koruyan bir tanrısı(?) da vardı!.. Sıkıştığında yönelip yardım istediği!

Kozalımın dünyası bir dehşetti de... *Dünyasındakilerin* kralıydı! Hiç kimseyi beğenmezdi kendinden başka!.. Tüm kozalılar gibi!

Ölünce önce tanrısının yanına gidecekti, onunla konuşacak, yaptıklarını anlatıp hesap verecek; sonra da onun cennetine gidecekti!..

Çoban da mutlu bu arada, dere başında akan suyu seyredip, yüzen yaprakları sayarken... Tanrım sana çok şükür diyordu; beni cennette yaşattığın için!.. Aç değildi, açık değildi... Karnı tok, sırtı pekti... Üstelik sağlığı da yerinde! Kurt da yok etrafta koyunlarına saldıracak!

Veritabanının oluşturduğu kozası olan dünyasında; veritabanının oluşturduğu hayallerle avunup mutlu olan; kâh da korkan; korkusuyla, vehmiyle korktuğunu oluşturup, onu yaşayan; sonra da “korktuğum başıma geldi” diyen; yanan, üzülen, kıvranan kozalılar!

Misallerin, benzetmelerin, işaretlerin, neye yol gösterdiğini düşünme yeteneği körelmiş; garip, âciz, çaresiz, tutacak el arayan

dünyalar!

Kiminin veritabanı, 5 metreküp kozasını oluşturuyor; kiminin ki 500 metreküp!.. Sonra kozalar birbiriyle savaşıp didişmeye koyuluyor!

“ALLÂH” her şeyden ve beşeri kavramdan münezzehtir!.. Hiçbir şekilde kayıt kavramı düşünülemeyen, sınırlanmayan! Tüm beşer kavram ve değer yargılarından âri! Ne ana-babası var ne de çocuğu!

Kendi ellerinizle üretip, şekillendirip tapındığımız, sonra da afiyetle yanlışlarını eleştirdiğiniz tanrınızın ahlâkı ile mi ahlâklanacaksınız?

Beşerî düşünce, kavram ve değer yargılarından münezzehtir, “Allâh” adıyla işaret edilenin ne olduğunu fark etmeye çalışıp, olabildiğince “O”nun ahlâkıyla mı ahlâklanacaksınız!?!?

Dünün gelişmemiş beyinlerine, dar kafalılarına, şeklin ötesini düşünemeyen mukallitlerine, bugün ne gözle bakıyorsunuz?

*Mesela, “dünya tepsi gibi düzdür, kenarına gidersen boşluğa düşersin”, diyenlere; “Kurân’da yazıyor, Allâh’ın eli vardır” diyerek gökte büyük bir pençe el arayanlara... **Kurân’ın temelini benzetme ve işaretler üzerine kurulduğunu** fark edemeyen gelişmemiş beyinlere...*

Acaba, yarın da, nasıl bakılacak bugünün dar kafalılarına, gelişmemiş beyinlerine!..

Evrenin boyutsallığını ve algılama araçlarına göre farklı katmanlar ihtiva ettiğini fark edemeyenlere!

Farklı yaratık türlerinin algılama sistemlerine göre, farklı evrenlerin söz konusu olduğunu; evrenin başı sonu olmadığını; yalnızca sürekli dönüşümlerin süregittiğini her an yeni bir şanda olarak; gerçekte baş-son kavramlarının göresel olduğunu anlamayanlara!

İnsanın dünyasının, kendisiyle beraber sonsuza dek süreceğini; cehennem ve cennetini bu dünyasıyla yaşayacağını kavrayamayan beyinlere!

Lütfen bakmayın bize sakın, gökteki göksüzler, yerdeki yersizler! Değerlendirme yapmayın bizler hakkında!.. Değmeyiz!

Biz, kendi minik dünyamızda, küçük mutluluklarla ya da üzüntülerle yaşamımızı kâh cennet kâh da cehennem eden; evrendeki yerinden ruhunun bile haberi olmayan kozalarımızın

imparatorlarıyız!!!

Tek yaptığımız, kendi cehalet karamızla önümüze gelene kara sürerek, onun seviyemize düştüğünü sanmaktır!

Kafamızda yarattığımız tanrımızla çok mutluyuz biz, zaman zaman onu beğenmesek, eleştirsek de!

Çöle sosyal düzen kuralları getirdiğini sandığımız peygamber(?), ona gökten inen bir melek ve nihayet gökteki tanrımız ile geçinip gidiyoruz işte!

Ne genetiğin evrensel duygusuz hükümranlığından haberimiz var; ne de genetiğin evrensel boyutlardaki yapısını düzenlemiş olan evrensel tek şurudan!

Kozamdaki ben, gökteki dev pençe eli olan tanrım; sahip olduklarım(!?), ve onları yitirmekten dolayı yangınlarım, cehennemim!.. Ha, bir de, tabiatıma uygun ele geçirdiklerimden dolayı hayalimde yaşadığım cennetim!

Sakin arkanıza dönüp bize bakmayın yarınılardakiler; gökteki göksüzler; yerdeki yersizler!.. Zamansız ve Mekânsızın ahlâkıyla ahlâklanmış olarak varlığı devam edenler!

Onlar, bıktılar yobaz din adamlarının mukalliti olmaktan!..

İsyan ettiler!

Artık, aydın(!) din adamı(?) MUKALLİTİ olmak istiyorlardı!

Onların, “düşünen insan” olmak, gibi bir sorunları yoktu ki!

Bazen canı yazmak istemiyor insanın...

Çünkü, yazdıklarının belki de kendini tatminden öteye gitmediğini görüyor... Belki de, onların, yalnızca yazılması gerekli olduğu için yazılmış olduğunu müşahede ediyor...

Her toplum lâyük olduklarıyla yaşar ve kendi türünden birinin peşine takılır!.. Tilkiler, çıkar peşinde koşar dün olduğu gibi bugün de... Akbabalar, ölmüş aslan beklentisindedir!

Okunmayan kitabın önünde açık durması, kitaba eziyettir!

Tüm yaşamının bir rüya olduğunu fark etmeyip; yalnızca uyuduğunda gördüğünün rüya olduğu, sanısıyla yaşayan... Mutluluğun ve azabın, hep rüyalarla oluştuğunu; yani hayalden başka bir yerde olmadığını fark edemeyen...

Doğal işlevini yapan meleklerin, bu işlevlerinin, veritabanına göre kişiye her an çeşitli hayaller yaşattığını kavrayamayan, neylesin senin yazdığın yaşamın gerçeğini!

Varoluş amacının ne olduğunu, benzetmelerden yola çıkarak, tahayyülünde var kıldığı tanrısında, onun cennet ya da cehenneminde arayanları rahatsız etmeyin; yaratılış amaçlarındaki görevlerini yapıyorlar!

Gökteki göksüzler ve devamı yerdeki yersizler, İliyn'den seyrediyorlar, âlâ refikleriyle... Kapasiteniz yeterli ise, katılın onlara zamansız ve mekânsız, beşerî değerlerden yargısız olarak!

Ya da, devam edin dedikodularınıza; her kendiniz gibi olmayana çamur atarak! Nefret, dedikodu ve gıybet gıdalarından meydana gelen irin ve zakkumla beslediğiniz cehenneminizde!

Bilincimdeki ben, ASLA değilim bir başkasının bilincindeki ben!

Bilincindeki sen, asla değilsin benim ya da bir başkasının bilincindeki sen!

Ben, veritabanına göre oluşmuş bir hayalden başka bir şey değilim senin bilincinde!.. Ve sen, veritabanına göre oluşturduğun kendi tasavvur ve hayaline demedesin, Ahmed Hulûsi!

Oysa, ebeden beni tanıman mümkün değil!

Sen de, benim için öyle!

Eğer anlarsan bu anlatmak istediğimi, fark edersin ki, her an daima yalnızca hayalindeki kişilerle berabersin; asla karşındakiyle değil! Bu dünya yaşamında da böyle, ötesinde de...

Herkes, veritabanına göre kendi hayal dünyasında yaşamada! *Başkalarını da, tanıdığını sanarak, onlar hakkında budalaca yorumlarla yorulup, ömür tüketmede!*

Oysa, o yorumlarının tümü, karşındakine değil; kendi hayalinde yarattığı ve *karşısındakinin adını taktığı* kendi hayalindeki yarattığına; yani kendine dönük!.. Asla karşındakine ulaşmıyor!

Her birim, karşındaki sûrete göre veritabanının oluşturduğu hayal dünyasındaki kişileri yorumlayıp; veritabanına GÖRE onları değerlendirerek, cehennem ya da cennetinde yaşamada!

Akıllı insan, şimdiden cenneti yaşar “ALLÂH”a teslim olarak... Ahmak da, *her şeyin ille de kendi arzuladığı gibi olmasını istemede devam ederek* cehennem eder yaşamını!

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa’da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**’i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak “**sen bunları sorma, sadece denileni yap**” cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet’in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**’yi ve Rahmetli Elmalılı’nın “**Hak Dini**” isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, “**Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla**” olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi’nde çalışırken RUH ve ruh çağırılmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye’de konusunda ilk ve tek kitap olan “**RUH İNSAN CİN**”i yayınlamıştır.

Kurân'daki “**dumansız ateş**” ve “**gözeneklere nüfuz eden ateş**” uyarılarının “**ışınsal enerjiye**” işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yolu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında “**İNSAN ve SİRLARI**” isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, “**DİN**” olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini “**OKU**”maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır “**soyadını**” koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini “Ahmed Hulûsi benim” şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da,

kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra’da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika’ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **“köy”**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh’ı ve Kurân’ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**’in açıkladığı **SİSTEM**’e göre, **“DİN ADAMI”** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**’nü muhatap alıp **O**’na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm’dır. O’nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR’ÂN** bildirimlerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyla ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştırılan her türlü pâyeye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!

Kimseden **maddi veya siyasi, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelere dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin. Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni
(Sünnetullâh'ı) anlatan bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5
Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20

www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009
(Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)

AHMED HULÛSÎ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasî Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyası
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhunu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(1)ın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfûste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. "Tanrı" mı "Allâh" mı?
3. Allâh'ı Tanıyalım - 1
4. Allâh'ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış

8. Üst Madde
9. Dost'tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Süret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin

6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan CİN Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhı
4. “B” Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh’a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi “Oku”du
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsî'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulusî'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

